

Nevargsi tu, tėvų šalele,
Visvien kas mums boteks patirt.
Visi mes žinom vieną kelią -
Laisviem gyvent, laisviem mumirt.

Žukauskas

163

L I E T U V A I .

18 sieskinių rytą
Slinko merios dėbės,
Tada tu graži buvai
Akim melsvajų ešerų.

Užgniankė priešai tau kratingi,-
Barbarai Azijos gelmių,
Nustebusi buvai tuomet tu
Akim melsvajų ešerų.

Daug ešerų tau nubangavo
Kartu su Ramuno bangom,
Kad raudensnis teutekas
Tave kankina iki šiol.

Neverk daugiau ir naliūdėki,
Melsvajų ešerų šalis!
Kovon save vaikus lydėki,-
Tau laisvą devesnį parneš jė!

LAIŠVĖS ARGŪJAI

Pavasaris sulaužė jau
Ledinius pančius upių.
Ko Tavo lindint sė matan,
Didžiasit skausme parklupus?

- Neverk, ir Tavo dienos greit
Bus, kaip Siedelių, tyros.
Nereiks jau baidžiusvę Tau eit, -
Parneš Tau laisvę vyras!

Išbluocins gatves švariai,
Kad purvo nebėbūtų.
Sizdion - artojai, ryt - kariai,
Papuošim Tave rūtom.

Pavasaris sulaužė jau
Ledinius pančius upių.
- Neverk, jau sužrę sė matan,
Jau laisvę skelbs greit lūpos!

T E V Y N E I

Tėvyne, tu motina senute,
Rankšlėtu vaidu, bet šydrica akim.
Prikelsime Tave Tave vaikui sukurtę,
Prie Tavo kojų buršines aplink.

Atnešim laisvę Tau, brangioji,
Laimėlių daug, oi daug atnešim...
Pails ir niekšai taip terioję,
Tu šviesų, šviesų kelių rasai.

Ir vėliai gintaro krantuose
Atgimsi kasės dabiesi.
Sūnus gi, švunesius už Tave,
Puckėtes gražių žėlių priskirsi.

Tave dukrelės lietuvaite
Vėl sės rausta į darželi.
Vėliau šalių šolynų puckėtėm
Jos apvaisys laukų smūtkeli.

Ir kaip džiugu! Tu vėl laisva
Plačiuose krantuose garbe skambėsi.
Tu - kartą prisikėlusi,
Antra kartą nebekentėsi!

HELIIŠKI, MOTINA TĖVYSE

Stovite tylūs, nusiminę,
Paariųjų listuvių minis,
O niekas kitas juk Tėvyne
Nebeplyšo tiek, oi ne!

Sirdys sukruvintos sustingę -
Jūsų negalima pašint...
O Lietuva, kur laimė dingo? -
Eį šiandien tuo vardu vadint...

Smūgnė, sutrespė į niekus
Eį kvantą vardą - Lietuvą.
O buvo tavo veidas šviesus
Kaip ryštelėlis, kaip aušra.

Kada laukuose brende tūstai
Aukštinės varponis kviečių,
Iekštutės šiuoliesie užburta
Kokia laiminga buvai Tu.

Heliiški, motina Tėvyse,
Heliiški, brangūs jos vaikai! -
Kaigias nuokni kančių gedyne,
Jad skamba džiugenis varpai.

Užgys vėl laizdas tavo kūno,
Ašaros veide neboplaus,
Kai parasytų-atėjimą
Pėdsakus upės mėsakius.

Po Evgij ir kovos griausmų

Atmerkei nolyngas akis,
Iš amžių miego pabudai.
Nuo rankų nusėtai grandis -
Sutruakė jam kerių kardai.

Andra nūgese kruvina,
Padangė šypsenos vėl laisva.
Ir tu šypsenis grafi, jaunai,
Skaisti, didinga ir laisva!

Bekraštė Baltija vėl štai
Nušinoja kojas Tau mailiai.
Krispalvėj, plandantiuj sukštai,
Saulutės šaldžia spinduliai.

Kovos arų šventi kapai
Audringus primena laikus,
O laisvės ir kovų darbai
Didingam džiungsmui guodžia mus.

Po Evgij ir kovos griausmų
Gražus pavasaris štai šis.
Nauja garbė naujų džiungsmų,
Tėvyne brangi, štai nušvie!

AŠ NEMANIŲ.

Aš nemaniu, kad, kaip senovėj,
Dabar lietuviai taip kovos
Ir netikėjau, kad netysiu
Naujus didvyrius Lietuvos.

Bet vieną kartą, šelstant vėjai, -
Tamsiojoj rudenio naktį
Per lietu, darganą atėjo
Su nuostabia drąsa širdy.

Atėjo sušalę, sulyti,
Bet su šypsenia drąsines veiduos.
Iš gintų namų išvyti
Kovoja tėviškės laukuos.

Kartą pamatęs partizanus -
Nobenušmiršiu niekadaos.
Dabar tikiu, Tėvyne mano,
Kad jie Tave dar išvauduos!

Kors apie juos šimtai pavojų,
Grąsina priešai mirtimi,
Bet dėl Tėvynės jie kovoja
Dvesia, siela ir širdimi.

Ir, sieni kovokit iki galo -
Mes nelsimės karštai už jus,
Pradžysiu Dievo Visagalio,
Kad laimintų jūsų kelius.

LIETUVA, ŽALIS RAUSVŲ SAULĖLEIDŽIŲ.

O Lietuva, žalis rausvų saulėleidžių,
Kur liejas prakaitas per vasaros karštas;
O Lietuva, tikrai mes netikėjom,
Kad taip žiauriai Tu būsi pavergta!

Matau aš Tavo veidą liūdesyį pabalusį,
Matau išvergintas Tavo akis gražias,
Jaušiu, kaip Tavo širdy skausmas dalosi (na,
Ir gal dėl to Tu šiandien prisilėgta ir liūda.

Zinau, Tu iėdidi ir vyliams netikėsi, -
Tu nesuklupai prieš teriotojų gaujas,
Tik dar muktėsim iškelus puikią galvą
Žengsi per slėnius, kalnus ir upes.

Zinau, Tu nevergausi niekad niekėms,
Zinau tikrai, nes gimusi esi laisva.
Retešiai rankas Tave nors ir kanatys,
Vis tiek akyse degs vilties ugnis gyva.

O Lietuva, kad Tu dar kelsies,
Tu iėdidi, maža, laisva žolis!
Tikiu tikrai į ateitį aš šviesią,
Nes laisvas gimęs - nevergauja niekadai!

AUCROS BILAIKIANT.

Neskinai darželyj jurginų liedus -
Kuduo juos muskynė.

Kada gi iš sapno klaiksus to pabus
Nuverginta manoji Tėvynė?

Argi mažinai ta prakeikta dalis,
Kaip šuo, mas seklotų,
Kad laisvo šodžio ištart nevalia,-
Tuoį kiša už grotų.

Menoria tikėti, kad amžiais taip bus,
Menoria tikėti...
Mene Lietuva iš to sapno pabus,
Laikai gimis sulėti.

Tedrykosi kvėrys, taziuōia piktai,-
Ilg laikė siantinas.
Nytuse jam ūga padangių kraštai -
Tai m̄is atgimimas.

Mors mūsų jaunuolių ir daugel supis
Toli už Uralo,
Bet priešas sulauks (neužilgo taip bus)
Veisėto sau gale.

T A U, T Ė V Y N Ė

Tau, tėvyne, dains kuo skausiancia
Ir darsolis Tau rūtų liedai.
Patikėk: Tu daugiau neversiesi -
Svetimi bus Tavieji vargai.

163
Tau, tėvyne, rytojų, mėn nešam
Vien giedros ir saulėtų dienų.
Juk nevaltu šia krauje tiek laša
Sumylėtų Tavųjų vaikų...

Tau, tėvyne, rytojų musuom
Ir laiminga žygiuosi Tu juo.
Jei mes laisvės trimtais negausim -
Te į akmenį viruta vanduo!

APIE LAISVĄ ŠALĮ.

Vėl skambės dainelės tyliais vakarais
Ir nuskris jų aidas kloniais ir miškais.
Vėl šaliuos darželyj rūta nemari
Ir pakils į laisvą tėviškę graži.

Rebebus tų niekšų, kurie valdo mus -
Jiems pakirta vieta į šaltus kapus.
Niekšai, išdavikai, jums to bus gana -
Už jūsų darbelius aiški dovana.

Vėl gyvens lietuviai laisvoje šaly,
Kelsis iš griuvėsių Lietuva graži.
Nusidės dainelės kloniais ir miškais -
Mes per laisvą šalį trauksime būriais.

IŠBUČIAVAI MANE

Išbučiavai mane, kaip bitė lino žiedą,
Išbučiavai, kaip saulė pašalą,
Tai šiandien Tave garbei himnus giedu
Ir širdimi, protu ir ašaron.

O Lietuva, brangi, graži, moksline žeme,
Tu visad man slaptiną pasaką.
Tai Tau vaidilos juk likimą lemia,
Gyvenimą - ir tą jie pasako...

Ir veršias prie tavęs jaunystė uraganu
Iššiuolpt Tau iš krūtinės sopulio...
Sparnuoti norai ir Tave ir mane
Palinko, kaip pakiratos topelis...

Išpuošiu aš tave gyvais širdies jurginiais
Tu siekį laime man prisotinai.
Mėli Tu man, kaip iškatantis merginų,
Myliu Tave, kaip vaikas motiną!

Т Э В Ы Н Ы

Dėl Tavo, o Tėvyne, šiandien aš kovoju,
Dėl Tavo, dėl Tavojų vaikų!
Dėl Tavo ir gyvybę statanį pavojų,
Tavo laisvę keliančią grėsmę.

Visada, net sapne apie laisvę svajoju,
Apie laisvę gimtųjų laukų... (nuo juo)
Niekada, ar verkiu, ar juokiuos, ar dai-
sėpaučiu Tavojų vargų.

O po to, kai tauta bus laisva, be pavojų,
Kai nebūs jėgų kovų, nei vargų,
Tu, tada atsirasi daug balsingų herojų,
Kurie sieks pinigų ir dvarų...

Net vis tiek, nei kovos, nei vargų aš nebe
Bes Tave, o Tėvyne, myliu! (ju,
Ir tegul parazitai jausmus tuos naudoja,
Man vis tiek; dirbu tiek, kiek galiu.

MIŠKAS IR LIETUVIS

Prie šalių, eglių, prie plačių miškų
Stovėjo šaliukas, prisilėgęs miščių.
Prie jo prisiglaudus, nuleidęs rankas
Graži tamsiaplaukė kalbėjo svajones.

- Šiandien paskutinė tu mūsų naktis,
Kytoj tu išsieni, vien šaliogi liks.
Ir vėl tu pradingsi melsvoj tolumoj,
Tave sugriūžimas - likimo rankoj.

Ak, eglės, motulės, jūs šeivės šalies,
Kam sujungėt širdis ir vėl jas skiriat?
Aš myliu tą mišką, kurį supa laukas,
Kurį per vėtras šniokščia ir rauna medžius.

Ack, miške, ko verki, ko liūdi tyliai,
Miške, ko vienišo šaliuko lauki? -
Šiaurūs komunistai išplėšė širdį,
Jie paveršė norus, sukautė mintis...

Miške, tu neverki, nedėjok, gana,
Jisai nesugriš jau daugiau pas tave,
Jis guli žemelėj paversta širdim...
Graži tamsiaplaukė jį lanko naktim.

LAIŠVĖS MARŠAS

Skambėk, daina, lauksis tėvynės
Ir laisvės žygin stiprink mus.
Te Lietuva vargas patymus
Graži, laiminga vėliai bus.

Neveltui kraujo tėvų šeimė
Prigėrė tiek vaikų savų...
Ją svetimi atėjo šeimint,
Bet ji gyva čia tarp kovų.

Parneš mums laisvę partizanai.
Visa suvarginta tauta
Pakilis į žygi. Tėnenano,
Kad Lietuva jau pavergta.

Plačiai siūbuoja viršūnėlė
Liekno berželio prie kelio.
Apgynę vyrų tėviškėlę
Trispalvę kels ties berželin.

Ir laisvės dainą neš vėjelis
Į visas keturias puses,
Kad Lietuva pabudus kelias
Vaikus savus į laisvę vest.

MAMŅI LIETUVA

Pušies šakelē glandēšas
I širdī, kaip sava.
Šakelējs žaliņoj -
Mamoji Lietuva.

Ji moja man iš tole
Ir šaukis man : eiva!
Tu skriandēšas ir mindoms,
Mamoji Lietuva.

Kaip kraujas vakaruose
Saulēleidēšis spalva,
Kai kraujas mano broliu
Mamoji Lietuva.

Vinsk, Tau atiducēšas,
Kad taptum vēl laisvs,
Ginstoji, mylimoji,
Mamoji Lietuva.

Ir bus netrūkus rytas,
Išaus tokia diena,
Kai laisvę Tau parnešim,
Mamoji Lietuva!

LAIŠVĖS KAINA

- Dėl ko Tu, Tėvyne, taip liūdna?
Juk greitai tapsi laisva.
Dėl ko gi sustingo šypsenos?
Kur dingo Tavo daina?

- Skaudu man, kad ties visa tauta
Pakilo siaubė ranka,
Kad kraujo aukomis ir kančiomis
Aptemo laisvės aušra.

Hers laisvės diena ir netoli,
Bet kam gi ji taip brangi?
Kam elegia tokia šisurį dalis
Marsuolinis ir jų šeimas?

- Šarinkai, Tėvyne Tu mano,
Ir priešų nesibijok!
Gims Tave marsejai vanagai,
Grims priešė piktai plaukai.

Gal šūkais, bet gi kovoj už tai
Kris priešė šunų kalnai.
Juk laisvė tebūs tada tikra,
Kai pirksim kraujo kainą.

GRAŽI, TU VARGŲ LIETUVA.

Iš nukritusių lapų Tau klevo,
Iš rytinių sidabro šalmų
Tau, Lietuva, vainiką supinsiu
Iš jaunystės puikiamųjų šiedų.

Apkabinusi nemuną senelį,
Šaltą naktį Tu mūsų verkai.
Tu norėtum, Lietuva, kad būtų
Tavo vaikai visningi, tvirti.

Tu satei mūsų vargus iškentėtas,
O graži, Tu vargų Lietuva!
Juk nuo mero ir knygnešio seno
Tu gi motina mūsų sena...

O Marija, Madona šilvyčių,
Karaliene rožančių maldon,
Nespleiski smūtkelių Tu Jėzus,
Nespleiski šventos Lietuvos!

Tau kas vakaras baltos bažnyčios
Malsis, rymos šalmų baltumai,
Tau sen nešame brangią jaunystę,
Kaip šiedelį gelisvųjų klevų.

Tau iš laurų vainiką sen pinam
Partizanais išėjį kovon.
Tenedrista pasaulio barbarai
Trent šemolės šventos Lietuvos!

O jai šis kovojs uš Tėvynę
Mes nuo budelis švino sunkus,
Lietuvaitės papuoš mūsų kape
Su bijūno ra dėsnis šiedais.

Kurie grįšim iš laisvės kautynių,
Kaip balandėliai, į save namus,
Lietuvaites, mes jums padėkosim
Į veidelį po penkius bažnius.

Horizonte saulutei pakilus
Kris nuo lapų sidabro rasa
Ir, išlaisvinę brangią Tėvynę,
Žongais broliai su daina greta.

SKUNDAS PRIK KRYŽIAUS

Atejam pas tave, Lietuvoje šaltkeli,
Atnešiam tau skundą iš savo sielos.
Zmonėms iš ji rošiam - jie suprast negali
Mano vargdienėlio sunkiosios šalies.

Aš gimiau laukelėj, šalis rūmų dvaro
Ten, kur vargas baidėias, baidėias į duris.
Birbiau lenkų ponams, nežiam jungą caro,
Laukiam, kad laisvė gal ir man prašvis...

Mano kūną dengė pilka sernėgėlė,
Ejam paskui šagrę, veršiam vagą basas,
Aš vis tiek mylėjau žemę motinėją
Ir jos ašarėles - sidabro rasas.

Mylėjau tėvyną ir kapus šlovėjų,
Mylėjau senųjų skambančias dainas,
Man vėjelis nešė iš šaliųjų girių
Dieną, laštینگėlės, gegučių raudas.

Kai Lietuva laukė Josios žemę ginti
Aš, palikęs arklą, vargdienio namus,
Ejam Jos vainikam trispalvę įpinti -
Stojau savanorin į Vyčio pulkus.

O kai Laisvės Varpas mūsų šygiams gaudė,
Aš vėl su širgelin žemę purėnau.
Beržai svyrnuonėliai šaliejo pievoj anandė
Aš naujojo seklyčiojo laisvės gyvenau.

Bet ir vēl stējo šisuršs svetimšaliņai,
Atēnē man laisvā, atēnē manus.
Pasakyk, priē kalis stovintis smātkeli,
Argi jau lietuvis smālais vergu bus?

Juk ir rugiagolē tarp varpū mūksniņū
Stiepias ē saulutā, nori laisva būt.
Nejauģi manoji Lietuva Rēvynē
Smāšinoj vergiņoj turētū prašit?

Mes tiek daug kentējam, tiek vergo pamatēn,
Kol iģiņo laisvā šenē mūs sena,
O nē jom trispalvū gyvybes nāstatēn.
Šiandien jī vaiteja visa krūvina...

Parodē man izietus Balvārijos kalnū,
Alyvū daršeli ē savo kančian,
O viņi ištrokšs iē perverso dēlno
Pakēlē jīs rānkū ē aršves plašias.

Smāštai dēbeņsē pamāčian sē Vytī,
Pamāčian trispalvū tāp aiškiai, aiškiai.
Pādangšuis jejo pulkai namatyti,
- Lietuva, Rēvynē, - skambējo grašiai...

TAM, TĖVYNE, DAINŲ MOKYKURSIU.

Tau, Tėvyne, dainų mokykursiu
Apie sukno žaras vakarais,
Tiktai šviesią laisvę išburais,-
Tu iškilsi sukčiai su arais...

Karštas kraujas lietuvių negęsta -
Jis liepenoje Tau miile karšta.
Bang senovėje pergalių švęsta,
Nors tapai dabar vėl paminta.

Bet prikelsim Tave, nors ir būsim,
Nors mūs kraujas upelėmis tekės,
Nors išniekinti gatvės būsim,
Bet Tau laisvės saulutė tekės.

O linoki, Tėvyne mieloji,
Kad už Tave ir mirt nemisiu.
Tu krauju įrašyta sieloje -
Mums graži melsvu lino šiedo.

Tu pakilsi sukčiai iš griuvėsių
Į padangę kartu su arais,
O aš skambią dainuotę sudėsiu
Ir dainuosiu Tau ją vakarais.

TAVE BUDĒLIAI IŠNIEKINO.

Tava budēliai ant kryžius iškėlē,
Daz pajucēnai prikālē: LĒM.
Naurdsīves ir vagys rēkē sunivēlē, -
Laisves Lietuves jau natēr.

Laisvės troškins, lietuvie širdyje
Neušlopins jokia priespuoda,
Jei kartą lietuvia jis yra užgais,
Jau mylinas vardas - Lietuva.

Nors sudra ir sīnušia melavejoj padangėj,
Bet kova už laisvę šīnuri.
Raudonieji šacišis mēs Lietuvą brangią,
Bet karštas jīms jau arti.

Lietuva kančia prikalta prie kryžius,
O šydbernių gaujos vis niekina ją.
Partizėnai lietuviai koven pasiryšę,
Jūs drąsins protėvių šygių dvasia.

Vei kelsis šalis numetani jungę,
Trispalvė pakils Gedimino kalns.
Laisvės troškinsas lietuvius koven jungę,
Kas laisvėj gīms, tas laisvas tur būt.

TU KRUVISA, IŠSIKINTA.

Ach, Tė-iške, Tu kruvina, išsikinta,
Lavenais karūgių nuklota,
Į veidą drabstama purva
Šini grubiu keliu Golgotos.

Bet neilgai. Jau laisvės rytas aušta,
Iš senkapių jau kelias milžinai.
Tik jie išves Tave, Tėvyne, laisvėn
Naujois sūnų-didvyrių parengtais keliais.

VARGŠTASTI.

Šuvarginta Tu, sukiupus Golgotos kelyje,
Tavo galvą spaudžia skausmai, (mirtinai
Tavo sūnūs ir dukros mirėta kankinių
Kur Sibiras, Vorkuta, Altajaus kalnai.

Sūnūs pasiryžę prieš priešą plėšiką
Kovoti už laisvą Tėvynės brangies,
Nors ant kape paliks medžio kryžius
Ir vardo gal jų niekas nežinos...

Šuvarginta Tu, Tėvyne, pakilai iš miego,
Raitelis ant balto širgo suteiks mums vil-
Koves trimitai šauks kovot už šalį, (ties,
Už laisvą rytojų mūsų ateities.

MEISIM IŠ TĖVYNĖS.

Meisim iš Tėvynės, niekadaš nes meisim,
Nes šis mūsų žemė ir tėvų kapai.
Jos paniekinti niekas niekadaš neleisim,
Jei su ir drauskytų ją audrų šaipai.

Šis tėvai mums liepė saugot kelio kryžią,
Vėsulį blaškytų rudenis audros...
Į rūpintojėlių veidu atsigrįžę
Mūsų karštos lūpos visados kartos:

Vien kelias nuplovėm ašarų upėmis
Ir kiekvieną pėdą laistėme krauju.
Nes tavo išpirkom. Sunkus tavo kelias,
Tu gyvensi amžinai ryškesniu nauju.

Meisim iš Tėvynės, neišves mus niekas,
Paskutinę pėdą glausim prie širdies.
Tvirtesni šiandieną, negu vakar liekam -
Greit mums laisvės rytas savo ranką ties.

KNEČIANTI TĒVĪNE .

O kāp' brangi Tēvynē mano,
Aš aprašyti negaliu,
Ners daudz kas Tave ir pamynē,
Bet aš Tave karštai mīliu.

O kiek, Tēvyno, kanti skausmo,
Bet yr' sūmū, kurie tvirti.
Tik neprarask vilties ir jausmo,
Kad dar īsauš laikai kiti.

Kad dar īsauš Lietuvai rytas,
Kada trispalvė pievesnos,
O priekšas bus toli īdvytas
Iš mūsu tēvišķes vienos.

Ant broliu kaulu kraujūtos Zemēs
Dz' kartā Lietuva Spēs...
- Lietuva, Tēvišķēle laisva,-
Per pievas ir miškus aidēs.

KOVOJE KELIU.

Jūs neverkit, bėrkėliai, prie kelio,
Negržadinkit motulės senos,-
Dar gyvi Lietuvos partizanai,
Jie šauks tautą ir ves ją kovot

Už atgimstančią Lietuvą naują,
Už jos laisvą ir aušrą giedros.
Tau per daug, Lietuva, teka kraujo,
Kad vaikų tu nešauktum kovot.

Friedė komūną raudoną ir siaubą,
Kuris tiesia rankas vis į mus,
Mūsų kerštas ir atpildas kaupiamas,
Būsimi Lietuva greit pabus.

LIETUVIŠKAS ŽODIS .

Tave, o žodi šventas, tave apkalino,
Ir išvešė iš tėviškės namų,
Vergai atėję čia prakeikto Stalino
Iš tolimųjų Azijos gelmių.

Est tu, o žodi šventas, mūs lietuviškasis
Tėvynės Lietuvos šventų laukų, (žodi,
Tu saule vasaros mums pasirodyk,
Kad baigtume kančias ir būtų mums jauku.

Tu stiprink mus kovoj už didžią laisvės
Ir Lietuvai būk motina gera. (šviesą
Mes į tave rankas čia tiesiam -
Jėga esi tu smėlais nemaria.

ŠIA MŪSŲ ŽEMĖ.

Graži, šventa šia mūsų žemė,
Ji apjuosta piliakalnių žiedu,
Dabar liūdna prie marių rymo
Tarp vėselių ir audrų.

Daug vargsta ji. Jos kančią mato
Rūpintojėlis senas prie kelių.
Išmintos rūtos šia darželiuos,
Užkaltes trobes pakelių.

Bot štai, mūsų šemei rytas aušta,
Savų šaisdas jai gydome krauju.
Te laisvės dainą mūsų žemė
Užtrauks galingai prie kelių.

Kas drįs sakyti, kad šia ne mūsų,
Ne savanorių žemė - lietuva,
Tam bus mirtis ir niekšo vardas,
Tokiam Tėvynė - svetima.

P U N T U K A S

Vē gūloļā kļēčiansiā tu kļētēnis
Prisigļaudēi priē Tēviškēs ģimtos,
Kurios sargyboj stēvi partizanai
Ir ģina laisvā Līstuvos.

Daug vētrū mus palenkē jan bandē,
Pavergt, atplēst mus Tēviškēs savos,
Bet mus jōgū iēpracīties vis seniam
Ir ģinam laisvā Līstuvos.

Ir taip knip tu, Puntuk, i ģeļavā smēli
Ģis prisigļaudēs dar, taip mes
Kaip tas kad gūloļs drāts priē Neannēlio,
Savas vis saņģojam ģemas.

Te ģino priēlas mūsū kerštā, mūsū ugnī
Ir ģiliā mēilē Tēviškēi savai.
Ir vis dēlto, ģraņ kovot uē laisvā
Ir jā pārnešt Tu, Līstuvai!

VARGŠANČIAI TEVENAI

Pavasariu gėlės šydėjo,
Lietuvos pievoms kraujas tekėjo,
Ogi liūdi, liūdi Lietuvos šomė,
Danguj saulutė leidžias aptemus.

Saulutė teka, dienele švinta,
Ir sidabrėliai nuo medžių krinta.
Slama girulėj šalies pušelės,
Jų šakoms slepiasi jauni bernėliai.

Kasdieną laukia šviesesnis ryto,
Laukia rytojaus krauja nedalyto.
Teko saulutė per rūką tirštą,
Jaunas karžyvis girulėj miršta.

Tikri lietuviai, kaip žuvis juodi,
Visi banditai įstaigoj sėdi.
Kasdieną vaikšto su automatais
Ir viską plėšia, ką tik pamato.

Brolis žudikas, kas ginklą turi
Draugą nušovė, brolių mūrė.
Geras žudikas klatingu šoviu
Išgeria kraują brolių lietuvių.

Baltas balandis pašarėj skreido,
Kato, kaip broliai kraujusis braido,
Visi smagikai kruvinais batais,
Visokie mergos su automatais,

Babar draugu, jie mūs krauja geria,
O mes jų bijom, kaip ką padarę.
Beverk, motule, sūnus galiūno,
Kuris užmigo mirtim laiminga.

Tegul jie užkas į koki krantą -
Visur karštygiui šeseli švanta.
Kai jie volioja kruvinus kūnus,
Tai viską mato dangaus Galilėnas.

TAIFĒ ĢEDIMINAS NESAPRAVO ...

Āis visskas taip aplink ir artims, ir niels,
Kerim daug nuplankē per šimtsmešius vandens.
Beitikiēsi tu, bet Ģediminas nesapnavo,
Kad bokāte vēliavēs āis svetimos plevens.

Daug šarapneliū senes mīro sienes matē,
Kai āis karū pašveistēs indavo liepānot,
Fakot, šastuvus šlaitu karēiviniā bēgdavo
Iš tolimū kraštū atvyk, mus teriot.

Senatē meldāšias liūdna perpuoluz lovej,
Sēnus toli... Ir jai šī kartā naxmu. (navo,
Tikrai suprast sunku, bet Ģediminas nesap-
Kad svetimieji apiplēs lietuviškus namus.

Kas vakaras prasina išbedējo šmonēs -
Vergai iš tolimoju Asijos gelmiū. (nes?
Pilie didi, ar tu girdi mašos tautos dejuo-
Ir jeiga taip, - išvesk mus iš dienu tū ne-
(ramiū...)

Āis visskas taip aplink ir artims, ir niels,
Vilnelē dar nuplaus mūs ušverktas šhis.
Beitikiēsi tu, kad Ģediminas nesapnavo,
Kad āis tave, šalie, pašemiat kas iādris...

SEGUTĒLE, TU NEGRAUDĪNK MANĒS!

Toks vakaras vaikus sauleleidiņui ištātus,
Ir dar akimirka, ir jās uģes. (aidas,-
Toksies gliemēs per eloni, ploukia liūdnas
Segutēle, tu negraudīnk manēs!

Ir taip krūtina jaunās kaškas spaudēis,
Gal būt Tēvynēs gaila, gal teves...
Ir dobilū, savep lapiiāi glaudēis,-
Segutēle, tu negraudīnk manēs!

Ne vieng vakarū aš vienīšas lydējan
Su praplēsta širdin liūdnas gliemēs...
Ir vis dēlto gyvenimā aš itikējan,-
Segutēle, tu negraudīnk manēs!

Ateis toks vakaras, kai būsi Tu, Tēvynē,
Kai būsiu aš su šypeniū prie Tavēs,
Se liūdnā gliemē tāyk būšimē supynē
Ir sakysimē:
- Segutēle, tu negraudīnk manēs!

G O R K E L I S

O būdavo gegužės vakarais
Riek juoko, taip gera.
Daina per gajus plaukdavo lėtai
Armonikai pritarus.

Vidurnaktinis pslikdavo tave
Jaunimas, ach, gonkeli...
Piemuo Sekminių parpyčiais
Kaišydavo berželiais.

Babar gi tu, entai... toksai tylus,
Matei, kaip tėvą vedė
Ir vieškelyj parklupus motina
Rankas iš skausmo gražė.

Rūnai tik partisonai naktimis
Tave aplanko drąsūs
Ir jų girdi kalbas: Tėvyne Tu,
Tau laisvė neužgesus!

D I D V Y R I A I

Lietuva, gimdai Tu galiūnus,
Nemiršta šviesioje ištikimi Tave sūnūs.
Tiek laike vergavus atbūsi Tu vėliai -
Už Tavąją laisvą kovėja didvyriai.

Nors kris kovoje drąsuoliai
Ir priešas išjuoks jų kūnus,
Bet narsius karūgylius visi paminės,
Nes jie kovoja už glatūs namūs.

Išėkitės, narsuoliai, didvyrių kapūs,
Tėvynė jūsų šygius šiedais vainikuos.
Tę priešai sušino, kaip reikia jus gerbt,
Nes pra galingi Lietuvos šviesios sūnūs.

Nemastot drąsus su priešū susitikę,
Kovos ir retins jų eiles.
Ir ištesės šodį, kuris jie davė
Pavergtai mūsų Tėvynėi.

ŽALIUOS ŠAKLĖ

Kai pasibaigs Golgotos kelias,
Kiek maža mūsų susirinkus.
Negriš šis daug... Maža šakelė
Jų atminimą tik primins.

Kas griš namo, kai bus šis laisvė,
Gal motinos senos nerus,
Tik prisimins, kai priešas laisvė
Tėvynės ašaras sūrias.

Ir tremtiniai sugriš Tėvynėn,
Ir ešalonus jie apieis.
Ieškosime savų... Krūtinės
Duplaks karštai ir verkt nuleis.

Kiti miegot paliks Kar-Kaulis,
Jų kapą vėjai tik blaškys,
Tėvynės pasiilgs jų kaulai,
O ji šia pražūrės akis.

Išlikęs dar šūpintojėlis
Prabils ir pasakys,
Kur partizonas krito smėlyj,
Kur kaulai jo ir kur širdis.

Iš tolimų kraštų už jūrų
Atplauks ir prie Tėvės,
Tėvyne, prisiglaus mūs ešnis
Šia laisvės šventę didią švęst.

Kalėjimą aplėis pavargę
Tėvas ar brolis, ar sesuo,
Ir, išbadėję ir nevalgę,
Jis laisvą žemę pabučiuos.

Jei bus kuris gal ir kojų,
Su gilia skauduliu širdy,
Bet tik regės šviեսeanį šia rytojų,
Vargus senas darbas ardy.

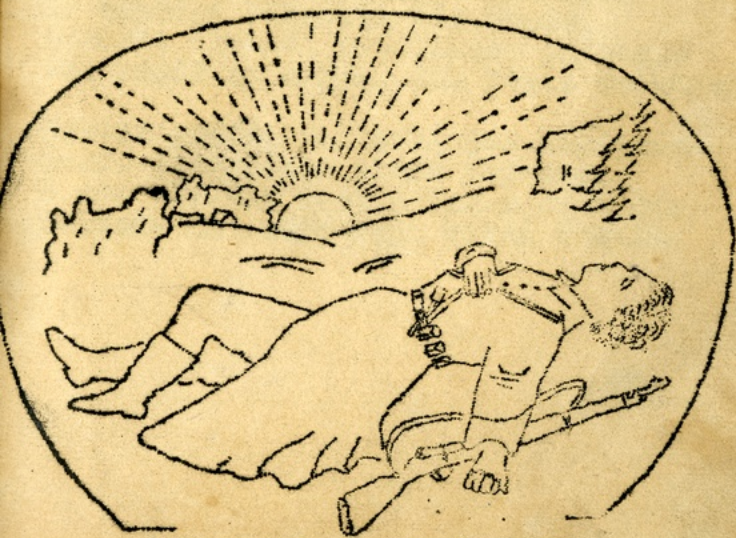
Nepardavėm Tavo, Tėvyne,
Neliūskitėm šia į grašius,
Tave atėjo ir pamynė
Šia tie, kurie greit amžiams žū.

Mes tikime: žalios šakelė,
Jos pumpurėliai - mes visi,
Kai pasibaigs Golgotos kelias,
Diana ateis, ateis šviесai.

Irgi ant mano kapo duobēs,
Gal nebužilgo, gal netikētai
Requiem liūdņā varpas kalbēs,
Sergēt paliepeš nakčiai žvaigždētai.

Maironis

VILNUSIEMS
PARSILIE
KLAUŠOMIEMS

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

ZUVUŠIENS KARŠYGIANS .

Viena mintis ir vienas ryštas
Sujungė mus tvirčiau, nei brolius.
Mes kovėmės, kad šviesi laisvė grįžtu,
Tik Jūs ant slenksčio jos parpuolat.

Taip brangūs mums tie vieniši kalneliai
Tie balti medžio kryžiai nedalyti (smėlio,
Po svyrandiais beržais ramiuose Tėviškės
Kur miegat Jūs už laisvą kritę. (kapeliuose,

Jūs su mumis čia visados,
Kore mes gyvuojų Jūsų pasigendam...
Jūsų kapus vainikais apipinsim,
O Jūsų šygius - tautiniam legendom.

Prasia pavasariai, užmiršime mes karą,
Patrankų gaudėšio laukuose nesigirdės,
Tėvynėj gyventi bus malonu ir gera,-
Žemėj, aplaistytoj krauju Jūsų širdies.

Atsis mergelė su gėlių vainikais
Ir broliai perymoti čia suais,
Nebūsit vieniši kapeliuose palikę,-
Jūs būsit su mumis, Jūs būsit su visais.

Tautos garbė, tai šovę jos karšygiai,
Kurie didvyriais ilsis kapuose.
O mes išeisim tėt kilnaus Jų šygio,
Tebūnie su mumis Jūsų kilni dvasia.

PARTIZANŲ KAPAI.

Balti beržai į viršų stiepias
Ir tyliai skundą šlams...
Saulėsidyj dejuoja liepos,-
Neverk parpuolus, mama...

Tolya vingiuojas ilgas kelias,
Juo dulkes neša vėjas.
Frabilk balsu, laukų berželi,
Iš sielvarto, tylėjęs.

Medinisi kryžiai prie beržyno,
Čia ilgis "Vėjas", "Uosis"...
Jų tikro varde nieks nežino,
Gal tu, motut, žinosi?

Kapai jau smūnom sužalė
Ir neatplėsti jų pirštais.
Laisvai jie šauks čia tėviškėlei:
- Gyvenimas nemiršta!...

Klaiku aplink. Tik beržas šviesios
Pageltusiais lapeliais.
Neveltui kraują jie čia laistė,-
Jie matė laisvės kelią.

Prasidėmi dažnai sustosis
Čia ties baltais berželiais.
Palenkę galvas vis kartosis:
- Tebus lengva žemelė!

ĻUVSĪENĀS UN LIETUVAS LAISVĒ .

Jūs ņūvot un Šali, kur Nemune kelināja
ī Baltijā, nešāms pasaulim šinīs,
Kad savo Tēvynēj lietuvīs vergauja,
Prarādās ir kūne ir sieles teišas.

Flēšrus bolševinams jo laisvā sukautē,
Surdandē jo sieļā dveris purvina,
Jo turtais iāplēšē, aruodas iākraustē,
Vien lika širdyē šaisā kraujā.

Kur rātos Šaliavē, šmāšūgāi šydejo -
Ten unyā ir pienēs kerēja plašāi,
Mes esēs ī girīā broliūs iālydejo,
O mōdīā, ī škausmē palinko pešāi.

Kur švengē širgālis naujojoj stānēlēj -
Tenk vējas tik drāsko degēsīā dulkes,
Kur daļgāi valīavē šāliēoj lankēlēj -
Ten teka tik kraujas ī šemēs galēs.

Kur verpes sukšinsā mūs vēje siūbavē -
Ten broliā, artojū iādygo kapāi,
Kur amšis girušē lietaviūi Šaliavē -
Paliko tik spygliā ir vieni kēlāi.

Jūs matēte kapā Mešinsmē Kario,
Kuris un Tēvynē kovejo marāis -
Šiandien guli šemēj tūkstantāi iābal,
Mešinsmēj vietoj Lietavas vaikai.

Jū purnuogius kūnus jie gatvėse matė,
Lyg vilkai išalkę, tempė patveriais,
Jū rūbus sudrąskė krūven susispletę,
Spardė jie dievyrius baltais purviniais.

Mat, bailys plėšikas tikėt nenorėjo,
Kad mišos lietuvis kaltis negalėtų,
Jo purvina siela iš baimės drobėjo,
O nagai dievyriį sudrąskyt nerėtų.

Bet dvasios galiūnai, milžiniais pavirto,
Niekšams užsimejo teisybės kardais,
Jū eiles išblašk ir jėgas pakirto,
Apgaubė Tėvyną laisvės spinduliais.

Kad ir kažkais dūktų raudonasis vilkas,
Nėjeveiks jo ilys kapų milžinų.
Dar sargyboj būdi artojielis pilkas,
Dar Tėvynė turi dang šauklių sūnų.

Dažnai verks lietuvis prie dievyrių kape,
Šites ašarėlės bus paminklas Jiems,
Kad Tėvynė laisva per jų kančias tapo,
Kad šites suka yra brangi visiems.

MYLĖJOT ŠIA VARGO ŠALI.

Mylėjot šią vargo Jūs šali,
Mylėjot ir Tėvišką rūtį,
Ir savo jaunystę sukojot,
Kad Lietuva laisva tik būtų.

Paliket Jūs dirvoje arklę,
Paliket ir gimtąją pirklę,-
Išėjot kevti prieš mūrą,-
Ir šūvot, krauju ją stiprę.

Ir veltui Jūs laukia sesutės,
Juk daugel iš Jūsų negriš...
Frie miško palankėj ant kape
Laukinė ramunė prašys.

NUVUOLAM PARTIZANUI

Aš nežinau, kurioj dauboj
Tu, karštygi, kritai,
Ar suale tėviškės migloj
Prieš mirtį pamatai.

Bet tamo drėgname urve,
Kur kankinaisi tu,
Dažnai minėjom mes Tave
Savo karštoj maldoj.

Ir skaitom mintyse, kas Eln' -
Bus gyvas amžinai,
O atbalsis širdyje bus:
- žiaurus gyvenimas, broleau!

KOVOS DRAUGUI

Atlikęs pareigą Tėvynei
Kovos laukuose Tu žuvai.
Bors mums į laisvą kelią skynei,
Nešinos nieks, kas Tu buvai.

Akis ne motina užgesdė,
Prie kapo neverkė sesuo.
Kovos lauke patrankos gaudė,
Kaudejo rūškanas ruduo.

Saulėto nesulaukęs ryto,
Kuklus kary, tautos gūnau,
Tu užgesai, kai laisvė švito,
Laimėjai kovą Tu ne sau.

Atėję giminės prie kapo
Nešino, kad Tu esi.
Tau motina Tėvyne tapo,
O Tave broliai - mes visi.

Tauta Tau gražų vardą skyrė -
Nešimoma Kariu tapai.
Garbė per amžius Tau, dišvyri,
Brangią mums laisvą atpirkai.

PRIE BROLIO LAPO

Per mišką dainuodamas pralėkia vėjas,
Paliudamas eglių viršūnes sparnu.
Giria ima gauti - tai vėtra artėja;
Už valandos sius čia visu smarkumu.

O tarp dainos vėjo ir miško ošimo
Girdėt lyg rauda, ar lyg verkamas žmogausi
Sesutė tai verkia liūdna, musininus
Prie sukūte kapelio brolelio brangaus.

Bar vakar jie buvo tarpe ginklo brolių
Gyvybės ir meilės pilna širdimi,
Šiandien ašlegia kūną jau Jo šaltas molis,
Šiandien jau užgeso jaunimai Jo karšti.

Išnešę lavoną naktis iš kautynių
Palaidejo broliai šaliajame miške.
Sesutė, šią liūdnąją gavusi šinią,
Prie kape brolelio atbėgo slapčia.

Ir verkamas mergaitės girdoti pro vėją,
Ir eglių raudėj gili justi kandis.
O miškas vis gaudžia... Tai vėtra artėja,
Netrukus visu smarkumu sius ir čia.

TU KUVAI

Jau visi miega ir sapņojo,
Bet es uzmigti negaliu.
Viskies mintys ir svajonēs,
Man ilgu, lieldna, neramu.

O kur draugai, kodēl negriēts,
Kodēl likims toks baisus?
Paēioj jaunystēj jē Hydējē
Kodēl nuvyto taip anksti?

Taip neseniā dar Tu iēšidams
Motulē verkiant palikai,
Sindien jau amēiams atalekyrei,
Budi draugams nepasakai.

Kiek skausme ašary iēliējo
Tavē motulē laukdama.
Kiek varge, rūpesēj kentējo
Tavē lepēsiēj sopsama.

Bet Tu Kuvai, akis ušmerkei,
Saulutē šviediant palikai,
Krip šaliss laukē dobilēlis
Po plieno daļge palinkai.

Nebešakabēs jau Tavo juckas
Po šaliss pievas ir laukus,
Tavē priņpsadē šaltas kavas
Ir niškas, niškas neprikels.

JIS BERGURIS ...

Kur upelis teka, yr' tamsi giruškė,
Augo ten eglišės, alkaniai ir beršai.
Ši pavasarėli girios viduryje
Ten apaugynė laisvės nošėjai.

Bet neilgai teko Jiems tenai gyventi,
Neilgai skambėjo jų dainų aidai.
Iš draugų savųjų rašos išdavikas,
Kuris priešų būrius stvedė šionai.

Ank-tuji ryteli, vos aukulėi tekant,
Broliai šokušlavos po šygio nakties
Ir štai netikėtai priešas juos užpuolė,
Ir švė sūneliai pavergtos šalies.

Kaip gegušės rytą nuo šalno pakirsti
Mukranta šiedelini gėlytės jėgnos,
Taip vidury girios pervertom kratinėm
Krinta mės brolinai ant žemės juodos.

Nešino tėvelis, kur ilsis sūnelis,
Į šventą kopinyną niškas Jo nevesė...
Tiktai miško paukščiai ir žvėrys plėšrioj
Kokaltuosius kaulus po krūmus nešies.

Neulauks motulė grįžtančio sūnelio,
Langą prasivėrus rankas prarymos,
Ir jis nesugriš jau vidury naktelės,
Nestais paguosti motulės senos.

NEPĒSĪKĻĀS ...

Lietavis ant gatvės gulējo,
Jo kranjas šibējo purve,
Saulītē Jo veidē spindējo,
Metulē Jo verkē alaspēja.

Lietutis Jo veidā mazgājo,
Vējelis Jī glastē šilku.
Tassieji naktis Jo raudojo,
- Metule, neverk šo jau tu!

Šalieji lappielai Jām krito,
Bārēlis siūbavo līdnai,
Akmens, krauju nudaļyti,
Siedojo Jām gliessā tyliāi...

Mesulauks draugai Jo sugrīžtant,
Mesulauks tavsiamē miške.
Jis šuve uš laisvā Tēvynās
Ir guli ant gatvės purve.

Miške sidēs ginklū šūviel,
J kovā šauks šojo draugai. -
Nekelsis mēo gatvės lietavis,
J pagalbi Jis nestais.

Vargonai negaudīlis, negroja,
Nelydi šo niēks j kapus.
Varnai Jām akis iāksapojo,
Metule, štai Tavo sūnus...

USSANTO MIBTIS

Argi mėnuelis tėvas Tau,
Sūnau, brangus dievyri,
Švaigždžių keliais Tu atėjai
Dėl sustančios Tėvynės.

Nuo budelių buvai toli,
Pas juos negrišt šadėjai,
Bet kad širdis nerimo Tau, -
Tėvynę Tu mylėjai.

Ir tylia naktį ant pečių
Išskleidęs parašiutą
Tu susilicidai pušyno
Žaliam, žaliau, kaip rūta.

Bet išdevikė drobulė
Lapeliu sušlamėje. -
Tu sukavėtas nūnigai
Ir priešas pastebėjo.

Kaip vilkas grūdeisi taša,
Kol šovinių turėjai
Ir paskutinis pats save
Tėvynai pasukojai.

Nebeskraidysi erdvėse
Nė šilko parašiutu.
Jei žinot, sesės, kąp žo -
Prisėkit daug vainikų.

ZUVUSIAM BROLIUI

Daug, daug dienelių, mielasis broli,
Mes prakalbėjom šalin miške.
Kartu mes laisvę salaukt ėadėjom,
Dabar tu guli šaltam kape.

Tave pakirto, kaip šalin nosį,
Kaip ašuočėli, iš pelsukės.
Tu už tėvynę padėjai galvą,
Tave esutės ilgai minės.

Bet Tave lygiai mums pasiliko -
Jų neušairšime niekadės.
Per kraują, kančią pasišventimą
Laisvę Tėvynė vėl sukėdės.

Tad, mielasis broli, ilsėk ramybėj,
Dubysos krante šėmėj juodėj.
Mes su engėjais toliu kovosim -
Laimėt ar šiti šėmrioj kovoj.

KRITUS UŽ LAISVĘ

Girdėiu, kai aidas šūvių skrenda
Ir širdį versto sepučiai,
Kad brolius lietuvius medžioja
Savo perdavę lietuviui.

Tu niekše, širdis tau ylieninė,
Tu brolius naikini savus,
Išduodi, kaip Judas, Tėvynę,
Dar būdams lietuviu sūnus.

Vėl šūvio aidas suskambėjo
Ir krito bėgantis tenai.
Jį priglaudė laukai Tėvynės
Kritus už laisvę amžinai.

Jo kapą puošia puikios gėlės,
Daugybė gypsančių žiedų,
Nes prisodino lietuviškas
Mergelės mėlynų akių.

ZIVUSIAN PLANKIUI.

Ne man, ne man skaistus rytojus
Išauš laisvoje Lietuvoj,
Ne man, ne man šaliesis gojus
Sypscis vėseses kaitroj.

Ne man sesutė sukauplėukė
Darželyj sės gėles,
Ne man brolelis ordams lauką
Dainuos laisvas dainas.

Beras sesutė tos vietelės,
Kur aš kovej švėn,
Kad ir norėtu, kad rūtėlės
Zelinotų kape tylumoj.

Tik man motulė senų alvelė
Vainiką iš maldų nupins,
Kas nielas rytas, vakarėlis
Savo maldose prisizins.

Tėvelis senas ilgesingai
Saulutei tekant paširėis
Ir karštą ašarą nervingai
Subrauks iškritus iš skies.

Mudie tau, juodbėras širgeli,
Tavo jau nebainosiu,
Kas nielas rytas, vakarėlis
Tavie nemandravosiu.

Atbēgas tu prie neno kape
Kojeloms i šenq sutrenk
Ir iškilasq laisvės minti
Kunakki broliams pasirengt.

Žiareki, baltas žirgas skrenda,
Ant jo balta, narsis Vytis.
Prispalvėj veliavoj paskendus
Žygiuoja laisvė išdidi.

M O R T U O S V O C O
(Viršius Šaukia)

Dabar einu į didią tylumą,
į tylumą palaimintą ir šventą,
Kur į kalbą juoda, minkštą drobę
Naktis visų mūsų sielvartus suglobia.
Einu į laisvę didelę ir plačią,
Kuri priims mane, kaip lauktą svečią:
Pro pilkus sątemų rūkus
Einu pas brolius ir draugus.
Bet tolyje varpai dar bokštus gaudžia
Ir jėga vakarų žara -
Ir vėl krutindį gelis maudžia,
Širdy pagieša ir aitra, -
Ne viskas sušemoje šuvo:
Šiltu krauju širdis pasruvo
Ir prievartai paklanti neišmeko:
M O R T U O S V O C O !

Šaukia aš Jus iš kapinynų,
Iš pakelės dušią ir griovių,
Iš molio bumble ir smėlynų,
Ir iš visų mirties vietovių.
Pakilkit, griaučią šurpūs milijonai,
Garbingieji palkai ir legijonai
Ir tie, kurie už laisvę, laiką mintį
Dėlėja nukankinti.
P a k i l k i t e , išniekinti,
Subiaureti, apluošinti,
Su aimanomis ir klyksmais,
Su budelių girtų gauja,
Kuri šibintų žaroje
Ant Jūsų kape spardėsi ir šoko:
M O R T U O S V O C O !

PARTIZANO KAPAS.

Be giesmių tasyk našė Jo karstą,
Tylieji mėnesienoj į kalno kapus.
Du berželiai tą rudenį barstė
Ant Jo kape geltonus lapus.

Ir tie lapai sugelt. Jau tarė:
Juk neveltui dia ilsis galva;
Greit bus laisvė, minės šitą karį
Prisikėlus jauna Lietuva.

ACH, NEGAILA .

Tu ilėkis, broliu, šalis kelio,
Guldys galvą už laisvą vaikų.
Kuma primins baltas kryžius beršelio
Tavo šygius tėvynei puikius.

Gegutėlė kiekvieną gegužį
Taip grandingas kas rytas kukuos
Ir minės Tave vasaroms rėiant
Kiekviens širdis čia pabaliuos.

Ach, negaila, negaila man nieko,
Nė mažytės menosios širdies,
Kad tik laisvės brandinamas diegas
Čia galėtų laisvai išsitiest...

Mados, gera taip būt šalis kelio,
Kur sustingusi brolio širdis,
Kad tėvynei laimingą sau dalį
Bastų greitai, praleidus naktis.

OI VERKS SMILČIŲ KALNELIS

Oi verks smilčių kalnelis brolio partizano
Priglaudęs galvą nakties tyloj -
Už laisvą Tėviškės kovoje ir gyveno
Ir laisvas troško mirt šalyj savoį.

Kas vakaras prie kape Jo kuknos gegutė
Ir mylimoji gėlė pasodins.
Ar gali kas išplešt troškimą laisvas būti
Ir Nemuną palikti be vandens.

Šis Jam šlondis pavasariais pušelės žalios
Ir Tėviškė Jo širdį plakant jaus.
Ir vis dėlto, oi verks smilčių kalnelis,
Priglaudęs galvą mylimo sūnaus.

BALYBUI IR BERŽINIUI

Tai buvo kovo dešimta diena,
Kai klydama padangos skrido pempės, vy-
pranešdami dūingią usujieną: (turiai,
pavasaris švelniai į akis melniai.

Pangus buvo skaidrus ir mėlynas,
šypsojos saulutė taip linksmi.
Sargybinis stovėjo, lyg lygas
ir pamatė, kad supa rusai ir stribai.

Įbėgęs suriko: - Jau priešas artėja!
Greit ruoškitės, čiupkite ginklus! -
Ir priešas visai nepastebėjo,
kad vyrai pasitraukė į miškus.

Miške linksmas, gera, vien eglės tik ošia,
Vyrai čiaulės, linksmi jų veidai,
Bet burliškai iš pasalių pasiruošė
Atidengė ugnį, staugdami kaip vilkai.

Vyrai kovės, priešui siūdami mirtį,
Lūpos mirštendūjų tarė: - Mūdie Tėvyne ir
Už tai turėjo mūšius atleiskirti, (broliai!
Kad laisvi būtų miškai ir gejai.

Nepriglaus daugiau motinos raškos,
Nes toli jos nuo šavasio sūnaus,
Tik šaltos išgrįstos rinkos
Apmogintus jų kūnus priglaus.

Lei bus lengva jums šemė Lietuvoje,
Brangūs broliai Bamyre ir Beržini!
Tą dainą broliai ir sesės dainuos
Tuos laikus ir jus prisiminę!

ZUVUSIAS ŽALIŪNI

Būna žalių miškų Tėvynės,
Kam Tu atilsai, gavai?
Saulėtą, skaisčią, šviesią dieną
Akis, užmerkdamas amžinai?

Saulėta, skaisči buvo diena,
Jus priešė pasekė šnipai.
Giria dar toli, - broliai bėgo,
Tu su kulkosvaidiu likai.

Ir namidėje šūvių salvės
Per žalius tėviškes lenkus.
Ir zviabė kulkos, tartus lietus,
Jes ruošė ne vienam kapus.

Tavo ranka vis spaudė ginklą,
Kol dar tebeplakė širdis.
Vakary pusėn saulei svyrant
Užmerkei Tu pilkas akis.

Išg andros blaškomas medelis,
Išg lieknas beržas palūšai,
Nueviro galva ant kieto grūdo, -
Tokią Tu dalį sutikai.

Net Tu savo krauju nulaistai
Tėvynės žemę raudoną.
Per amžius Tau garbė, sūneli,
Kad Tu Tėvynę vadavai!

PALAPIŠIŲ KAUPYNIŲ PARINĖTI

Liepos šeštojoje,
Kai pievos dengėsi žiedais,
Palapišių miške mus užpuolė
Briskiai, kraugeriai.

Krito kulkos šalia mūsų,
Eglių šakos čia.
Lūpos mirštandžio kartojo:
- Sudie tėvyne!

Sudie tėti ir mamyte,
Sese ir broliu,
Sudie mylimai mergaitai,
Aš negrišiu jau.

Balandėli, tu nuskrisk
Į mano namus
Ir sakyk mano namiškiam,
Kad negriš sūnus.

Sakyk mylimai mergaitai,
Kad jau neateis
Jos mylimas berniškis
Vėlai vakarais.

Nėr kas kryžių pastatyti,
Tverti tvorcias,
Nėr kas kopą aptaisyti,
Sodint geleles.

Broliai, juoda medžio kryžių
Pastatyk nakčia,
Sese, pink vainiką rūtų,
Atnešk paslapčia.

KAI TU ŽUVAI

Tai buvo šilta vasaros diena,
Nes linksmai dirbo laukuose,
Bet ora suvirpino šūviai.
Ir žuvai nuo jų Tu tūda.

Tavo žuvims mūs širdys pajuto
Ir suplakė krūtinej neramiai,
O akys vis žvelgė į toli
Ir sakė: o gal netikrai?

Bet greit pasirodė tikrovė:
Pasatės nos priešų eilės.
Pirmą jų Tave vežė ir juokė,
Kuevirusiomis rankom, peršanta galva.

Gulėjai Tu be grvybės šankle,
O mėlynos akys dar pravertos buvo,
Jos lyg sakyte sakė: žuvau,
Bet dėl laisvės kovot kitos palikau.

Nors mano kūnas bus išjuoktas,
Bet švasios vis tiek neišjuoks,
Nes ji dabar laisvė, kaip paukštė,
Ir skraido ten laisvėj - dausus'.

AUDRA TĒVYNĒJĒ .

Vējas, vējas baidus, plēšo, drāsko lapus,
Išāta gānuolo seno šakelēs, (putinai,
Išāta nosiai, kļevai, raudonskrūšīai
Gāsta vos patekojusi saulē.

Plāstakēlē marga, prie žolyno meža,
Alpsta, virpa parpuolas te kvapo,
Ji norēje pakilt prie saulātes sušilt,
Bet šisurys jā parklupdē ant kape.

Baidus klykamas lauknes, šisubas kūdikiņ
Blāškas kūdikiņ netekus balandē. (veidnes,
Korvelis negriš, pagrobē jā sākurs,
Kers audrā mugalēt jis ir bandē.

Suvēlioti, šlapi, kur jaunystē kvapi,
Pumpurēlius bēršai koda skleidē,
Kai lakštātēs daina vakarēlyj viena
Nudžiovindavo ašaras veidē.

Antrā kartā baidi tojs vietojs, šisuri
Andre blāško Tēvynēs bēršynā.
Biešutēliņ kruša, ant lapeliņ rasa
Plāstakēlēs dienas spavaiņino.

Vēl šēdi putinai saūcēje raudonai,
Nektaras sveigus pasiliēje...
Išdavike baidus, kerštas virpa žiednes,
Kraujo kerštas šilais nusiēje.

BUVAI UŽ MIELĄ BOČIŲ ŠALI

Kai buvo vakaras vėlyvas,
Sudie motulei pasakei
Ir dar pamejose kieme gluosniai
- Neverk, aš grįšiu, - pasakei.

Tave lydėjo močios švilgenis
Ir graudus verkimas su malda,
Kas nežinojo ji, ar grįši...
Biedėjo abura karšta.

Tu pamylėjai laisvės dalį,
Tu pamylėjai tuos laukus
Ir vakarais, kai geso saulė,
Daknai atmindavai namus.

Laisvas skraidei po mielą šalį,
Bragus ir linksmas tu buvai,
Bet vieną kartą, rytui sužtant,
Nuo priešų kulky užmigai.

Buvai už mielą bočių šalį,
Už brolius, seseris, tėvus,
Už mielą gimtą savo pirkį,
Už brangius tėviškės laukus.

Tu nesulaukėi laisvės ryte,
Mirtis - Tavo liūdna dalis.
Bet mūsų broliai gyvi likę
Klėse Tave vis su daina.

Miegoj, brangus broli, ramybėj,
Brangiėje namėj Lietuvoje.
Favosius žygius pasilikę
Legendose visad kartos.

LAMPŲO, ŠALTIŲUI IR ŽINONI

Jūs tik prašydote, lyg liedai puikūs,
Apysejos Jums giadoras jaunystės dangus
Ir save jaunystėj kilnioj širdy jautėt,
Kad šaukia tėvynė sūnus.

Palik, tėvelių taip mielus namas,
Mergaites ir kvapiančius jų darželius,
Išėjot šaliojū tėvynės šiln,
Širdyje Jums buvo ramu, taip ramu.

Ir štai partizanais šygiuojat linkami,
Jūs lydi pavojai didi ir maži.
Kai buvo pavasaris tamai naktis,
Troboj susirinkot "šaliojū" būrys.

Mažutis namelis teli nuo smėkų,
Atrodė aplinkui visur taip ramu.
Tik štai, burliškai pateldė šuris,
Sušvango ginklai, atsidarė ugnis.

Iš dvylikos brolių paliket šeši,
Jūs sužeistais buvot, veidai kruvini.
O meilė tėvynės Jums buvo galinga,
Norėjot eit šygin, tik jogų dar stingo.

Kaip laikas vienuot užgydė šaizdas,
Išgijot, vėl špēt ginklus į rankas,
Vėl šengiat linkami su draugais,
Tikėjot, kad laisvė ateis.

Jaa metai ketvirtä JUs pinkle draugai
Zyginejat laimingi miškais ir laukais.
Atėjo vasaris devinta. Naktis.
Vėmigt kartu broliukai JUs trys.

Vėmigte smėlina miega, sūnai,
Nokelsit, broliukai, dangiau.
Išvežti tūveliai Baltan Sibire,
JUs jauai išsėitės Baltan kape!

ZIVUBIAS DRANGUI

Užsagai Tu, tapai kaip plienas tvirtas,
Lieknas kaip liepa, kietas kaip uola,
Ir supratai, kad tau yra paskirta
Gint savo kraštą-karštygią drąsa.

Kovojai Tu, nes laisvės tenerėjai,
Nes Tu matai, kad vergata žmonija,
Kad atėjusiai laikas, nušvėrėjęs,
Petrokėta tik, kad žutų mūsų tauta.

Tu išėjai į partizanų kelį,
Į jį žengai su džiaugsmu ir daina,
Tu palikai motulį ir mergelę,
Sakai - neverk, lydek su šypsena.

Bet Tu žuvai, krauju ženg aplaistai...
Kovoms draugams sudie dar pasakai,
Visas jėgas Tu pasaukojai laisvei,
Bet laisve krašto Tu jau nematai.

Liadi Tavo motulė ir mergelė,
Nidrūs paliko be Tavo draugai...
Bet jie už tai, kad priešas skriaudžia
Prisiekė Tau - kovoti mirtinai. (šali,

DĒL TĒVYNĒS

Andringā, tumsā, gādāšā naktī,
Kai vējai aiņo iaukušo,
Žygiņojā tylīai partizaniņai
Nešdami laisvā širdysē.

Ant pešiņ kabo šautavēliņai,
O širdysē plieno drāsa,
Ir melsvos akys mergušēliņ
Lydājo žygin visādā.

Ir kai jau laisvē švis Tēvynēj,
Vergijos pančīai subyrēs,
Tucet, mīloji mergušēle,
Aš tave glausiņ priē širdies.

Šalimā miške, priē balte bēršo,
Šur pušys ešis tylusoj,
Gulēje kritēs partizaniņas
Uš laisvā vykusioj kovoļ.

Šsalutē leidšias vakaruosē,
Mēmišis teka darguļē,
Šalimā miške priē balte bēršo
Jo kapā pušis aylimā.

Ant kapa augs šalimā eglēs
Ir bēršas liūdi vien tenai,
O melsvos akys mergušēliņ
Kerogēs Taveš amīnai.

Mīlogi ašlimā, partizaniņe,
Nešdamos Tu nūms Kary,
Pakvis dīevai Tave i puotā,
Kada jau laisvē švis šaly.

SEŠIŲ BROLIŲ AUZA

Partizanų būrys paklebono duris,
paklebono sodiečio pirkelę,
Atidarė žiema jas - džiūkintės milines,
Jūs, broliukai, pavargę, sušalę.

Jie sunigo visi. Naktis tokia šviesi,
Mėnulis par debesį žvelgė.
Priešų šnipai - mūsų tėvynės rykliai
Žiema kruviną pokylį rengė.

Rytas buvo šviesus, daugiau tokio netur
Tą kruviną šaltąją žiemą.
Pasigirdo kas tai, lyg motero garsai
Ir priešai apsupti tą kiemą.

Sudrebėjo namai, subyrėjo langai,
Granatos praskynė žiema kelį.
Šeši laiško beržai, nūr vainikų tenai,
Ar kas rūtos nuneš bent šakelę.

Purpuriniais gražiais pasipuošę žiedais,
Tartum apaudėm baltutę rankelę.
Či sukliks ne viena mergužėlė jauna
Sušinojus mylimojo dalį.

Dengia sniegas gatves, dengia sniegas na-
Dengia sniegas našlaičio galvelę. (mus,
Juos ant gatvės paves, šalti vėjai žiema
Beateis, nepriklaups ten mergelė. (pūs,

KUVUSIAN KOVOJE UŽ LAISVĘ

Tyliai šlamsa trispalvė prie kapo
Ir pravirksta vainikų šiedai.
Gyvenai Tu didvyri, o mirtį
Kovoje su priešu sutikai.

Tau šlandieną sudie gieda salves
Ir mūškamba laukai su gaisna,
Ne beršelis nuo vejo palinko,
Yik pravirko motulė sasa.

Tau, didvyri, tauta lenkia galvas,
Tavo amžiaia neušmirš Lietuva
Už mirtį ir kranį pralietą.
Dėl laisvės kova bus šventa.

Tu šuval užu tėviškės šemą,
Užu šalį ir bočių kopus.
Mes šlandieną prie kapo prisiekiam:
Tavo pėdos mums gairėmis bus.

Tu nelisak, kai raduo stangs atklydęs
Ir kai vėtroš ims laužyt šakas,
Mes tie ledžiai Tavieji mūsyse
Niekucmet, niekucmet neušges.

Bet paskui, kai pavasaris kelsis,
Mes sugrišim laisvi iš kovos,
Tada Komunas ledą sulaukys,
Laimo puošis laukai Lietuvos.

Daug gėlių tada atneš Tau sesės,
Dainas leis jos iš lūpų jaunų,
Prie kapų savo galvas nulenks jos,
Prie kapų mylimos Lietuvos.

JUVENILIAN BRŪLIŪI.

Tu buvai tēks jaunais, mans mīltais brūli,
Tavo akys degē ugnīmi glādzia.
Tu nylējai laisvā ir gīstingā sēnā,
Tav krangi tāp buvo tēvišķā sēnā.

Tu mētai, kaip priecās mīnškieja tēvynā,
Aunysē aidējo laukū aimānā.
Tu mētai, kaip tēvā varē iē gīstīnās
Ir nuvarē sēnā sībiro linkmē.

Išējai iē pirkies, pašvalgei i toli,
Akysē liūdnoē degē kibirkātis.
Aē jutau mīltais, mans jaunais brūli,
Tav širdy liepsnējo krovina ugnis.

Anksti rytā sustant tylīsi išējai Tu, (kei.
- Laukams parnešti laisvēs, - man tēpasa-
Vertuosē gīstīnās Tu atsigrišai dar,
O bēršai mojavē Tav ilgai, ilgai...

Štai prabēgo mētai, o Tavas nebēr jau,
Jau nebematau Tavū akiū liepsnos.
Akysē vaidenas Tavo veidās baltas,
O puiki galva paplūdusi kraujuos.

Bet ilskā ramiai. Mēs Tavo darbā širbam.
Tēvišķā mīloji vis tiek bus laisva,
O laisvoms dainoms jau laukuosē aidint,
Širdyj priimīsim šuvusī Tave...

GIRIOJE

Girioje sniego pripuustytoj,
Po prieglauda žalių eglaičių,
Gulėjo du sustingę kūnai
Brašnelių lietuvaikių.

O kaip gražiai atrodo karstas
Pačios gamtos rėdytas,
Baltuose sniego pataluose
Eglutėms iškaišytas.

Ant balto sniego, tartum rožės,
Raudonas kraujas tekėjo,
Tik nešvietė gulsva švakutė
Ir niekas nebučėjo.

Kamie liūdi jauna sesutė,-
Skusmas drąsko krūtinę,
Kad negalėjo būt prie brolelio
Valandą nors paskutinę.

Bet niekšai budeliai nelaido
Gamtos karste gulėti.
Dar veš miestan broliukų kūnas
Ir ten po gatvę mėtys.

NEPRIEKĪS TAVĒS LAISVĒS VARPAS,

Tu kasdienā laukā suštant laisvės ryto,
bet je nesulaukys kovojo šuvai.

Esug jau mēsu brēliu, lvs gēliu, mavyto,
Tēliu pat drāsuoliu, koks ir Tu šuvai.

Tu šuvai, kad laisva Tēviskē gventu,
Laisva mus Baltijos iki Paneriu krantu,
Kad Vilijs laisva Kemunan sruventu,
Kad šaimotū sesēn, nobēti grānda.

NEPRIEKĪS TAVĒS JAU LAISVĒS VARPĒS GARŠAS
IR LAISVĒS TĒVYNĒS NEMATYŠI TU,
IR NEKANKĪNS ŠIRDĪS TAVĒS SPĒSĒS VEISSAS
MYLĪKOS MĒTOTĒS IR GIŅTŪ NĒMŪ.

Par ilgai laukā tavē grīstāndis mētotē,
Vakarais mēgalē be tavē līdēs.
Tav gēliu ant kape prīnodina sesutē,
Kas pavasarēlis jee grāšiai šydes.

Kai laisvai triņpalve Gedimins bektē
Pļevones ir plāksis dēingenis pilns,
Tav, brēlān, atnešim baltū gēliu puokštē
Līdēsai ir sūksēns širdis kupins.

Ir tyliai sukniubēim es ant Tave kape
Tav pāpasēkti, kad laisva Tēvynē,
Kad jī tik par Tave mirti laisva tave,
Kad nosate laisvēs, kurš jai laisvē skynē.

Garbē Tav par asēins, sūnsau Lietuvas,
Šuvai Tu es laisvē Tēvynēs!
Tu nevengsi vargo, mirties nei kovos,
Šuvai laisvai keliu praskynēs!

BEIŠINOMAJAM

Kadytis apaugęs kupertelis
Tarp miško eglaišių šalių
Tai kapas šviesio partizano
Už laisvą Tėvynės laukų.

Jo akyse Sibėjo ryštas
Iš tvirta buvo jo dvasia,
Bet gyvenimas atgal nebegrįsta, -
Jį prisilėgė šemė juoda.

Budeliai jį iškančino,
Mirė kančinio mirtimi.
Už tave, brangi Tėvyne,
Jis kovojo šydrie viltimi.

Išleki, broliau, tarp eglaišių,
Bešimame mus tu buvai.
Vardas bus įpintas dainoj lietuvių
To, kuris už Tėvynę buvai!

Nelenkdams pečių po naštos sunkumu,
Kaip milžinas stosiu į kovą.
Pavergti už brangią Tėvynę - gražu,
Aukščiausią turėt sau vadovą.

Maironis

OBARAS

KOVOTOJAS

Handwritten text at the top of the page, appearing to be a list or index of items, possibly including names and descriptions. The text is faint and difficult to read.

Handwritten text below the top section, possibly a title or a section header.

NEAPLEISK MŪSŲ!

O Viešpatie, pašvelk į mus iš kryžiaus,
Iš šito darželio užmiršto visu,
Kada mes vėl į namus būsim grįšę,
Kada gyvenimas vėl bus šviežus?

Naši langai voratinklinos paskendę,
Žolės, kaip sniego vidury žiemos.
Už ką, už ką mes kenčiame dantis sukandę,
Už ką, už ką išvarė iš namų???

Tu saugok, Viešpatie, laukus, trobelę
Ir gimtųjų laukų mūsų neapleisk!
Palengvink mums per vargų birsti kelią,
Ir mums kaltiems didžias kaltes atleisk.

O Viešpatie, suteik jėgų ir džiugumo
Dor pe ginstosios stogų šia pabūt,
Išgirk širdies tą didį šauksmą,
- Neleisk, neleisk mums beprasmingai žūt!

KO REIKIA JIEMS?

Ko reikia jiems iš mūsų gimtosios žemės,
kuria mes mylim taip karštai!
Juk nėra šia nei aukso, vario, -
Tamsaus Nevėžio tik krantai.

Nėra šia vynuodžių, nei naftos lašų,
Nėra triobelėse šilkų.
Ko reikia jiems iš mano krašto?
Gal debesėlių tų pilkų?!

O nei Tėvynės jie pavergti atėjo
Ir iš krūtinių mums išplėšt
Jai šventą meilę taip nemarią
Ir mums skis šviesias užrišt.

Te jie nelaukia to. Jei upelius ir gali,
Gal būt, pakrcipti iš vagonų,
Bet mūsų Tėvynėi meilę karštą
Kaušlopins jis niekadės!

Išvešę gal marins kur tėvą, broli
Toli nuo tėviškės brangios,
Tačiau kiti vėl brangią laisvą
Su ginklu rankoj atkovos.

LAIŠVĖS RYTMETIS

Mes čia tau daug dainų supynėm
Per šalies rudenis naktis.
Tu mūsų išvarginta tėvyne,
Tu mūsų meilė ir viltis.

Peršalis skaisdina savo dalį
Išpynė gimamą vyturį.
Praėjo rytmetis išbalęs
Su laisvės ilgesiu tauriu.

Mušlinkite tyliai savanoriai
Pro lauką šnaranti žviedis.
Jutau alsaviną neramų
Ant jųjų skruostų degančių.

Krūtinė; virė karštas kraujas,
Virpėjo žvaigždės danguje.
- Tad jie už tėvyne kovoja,
Per mirtį laisvę neša jie.

Laukų smūkelis susimąstęs,
Mūšengia Kristus iš dangaus.
Atsina vargonų štai balsas
Į tyrias širdis prisiglaust.

KAS TU ESIT?

Kas tu esi, kur eini, partizane,
Į nešinią, į mirtį ar antras?
Gal rytmečiu padangės išsiblaivę
Kely vien tavo liūdną kapą ras.

Esu aš tas, kurį išugdė tėvė,
Esu aš tas, ką laimino dangus. (tėmę,
Kam naktys blaivosi, kai dienos jau su-
Esu aš tas, esu aš tas žmogus!

Aš iš saulėleidžių renku rytojams ugnį,
Aš iš vidurnaktių šviesias žvaigždes renku.
Aš gyvas pereinu maršas, gelmes, bedugnes,
Upes be tiltų, kalnus be takų.

Esu aš tas, kuris pažynė mirtį juodą,
Esu aš tas, ką andros nemuneš.
Ir kad lydėčiau jus ne vaisių soduose,-
Kovoje, androje ieškokite manęs!

NAKTIES ŽYGIS.

Danguj sidabro milijonai,
Mėnulio žygsas pro miškus.
Paskendo žemė sapno monuos,
Užmigdė poilsinai visus.

Bet ne. Kas ten tansoj nerimsta,
Kas juda žaliuoju lauku?
Iš kur šlamėjimas tas gimsta
Nakties vidurnakčiu padiu?

Tai žmonės. Tai žmonių būrolis -
Vašiuoti, pėsti ir raiti...
Jie narčiasi laukais, be kelio,
Lyg pasakų svečiai slapti...

Tartum vaiduokliai tylią naktį
Į žygi naršūs traukia jie.
Kietuvą jie karščiausiais apli
Ir moka priešą nugalėti!

BE DEL TURTO LIETUVIS KOVOJA

Šilų kalne vaiteja pušelės,
Fakeliu tyliai eina knėkas,
Jo išvergintus veidus išbalęs,
Rankom skiria spygliuotas šakas.

Aukštumėloje jis apsiatoja,
Krautinėn oro įkvėpis giliai
Ir nušvilpos paukščių suvaiteja,
Aida, šį pakartoja žiliai.

Į tą garsą iš slėnio atsako
Švilposys tokiu paukščių taku.
Jus pirmajam pavyko rast taką
Čia tarp šitų eglaiščių žalių.

Atsisėdęs giliai atsidūsta:
- O Tėvyne, kokis tu brangi! -
Lydris akys ir veidas mullūsta,
Juos išblaškė ir šave penki.

Be dėl turto lietuviai kovoja,
Nė garbingųjų vietų aukštų,
Tik kad būt laisva žemė artojų,
Kad nebūtų gyventi sunku.

Jis nenori pasaulio valdyti,
Nei vergaut, nei turėti vergų,
Tik kad broliai išeitų į pasaulį
Iš už grotų, paunkanės miškų.

Dievas mato tų baisiąją skriaudą, -
Pasipuošia jo veidas drąsa.
Jo draugai prakaituoti, įraudę
Renkas, renkas galybe visa.

Mėnuo liejasi ant švilgančio plieno,
Lyg sidabras ant eglių kasaų.
- Kas gi tie? - klausia sakalo vieno,
Židri jis - nepažįsta visų.

Iš jų tarpo mergaitė išsina
Tvirta švilgsniu skelių šydrių.
- Vade, prašom priimt mus į šeimą
Sakelų laisvės, laisvės karių.

- Tu našlaitė? Dėk ranką, sesute, -
Sako jis, - kaip gali nesutikt.
Anšre budina skaisdį saulutę,
Kisim laisvės visai pasitikt!

TESIAUČIA TIEBŪAI.

Žaliojoj girulėj, po sąuolu sena,
Kur kriviai kadaise su dievais kalbėjo,
Žaliukų būrelis ugnel kūrėno,
Jų mėlynos akys į tolį žiūrėjo.

Tėvynės trišpivė krūtines jų puošė,
Kasa sidabrinė per skruostus riedėjo,
O giria žalioji jiems gaudė ir ošė,
Svyrusklis berželis viršūne kalbėjo.

Kalbėjo berželis pušaitai prie tako,
Kalbėjo jo šakos liepaitai pasvirę,
Kad Tėvynės žemė jau krauju aptako,
Kad laisvė lietuviu sukaustyta mirė.

Cia ilais berneliai, sūnūs Gedimino,
Palką sodytas, gimtuosius namus.
Jų tėvus ir seses strichai užkankino,
Kukloję lavonais Tėvynės laukus.

O brolius artojus Sibiran išvarė
Už meilę Tėvynės, gimtųjų laukų.
Už pilką sernėgą į rūši uždarė,
Už malną prie Dievo, prie bočių kopų.

Cia ilais berneliai prie ožienčio šilo,
O dvanias vaidilų juos gaudėis, ramina,
Kad tas, kurs Tėvynę be gale pavidio,
Jai kelis į laisvę, į staitį skina.

Tesinauša kiek nori tironai raudoni,
Tegieda jie bismas vergijai šiamuriai,
Mums laisvė tėvynės yr miela, maloni,
Ją krauju atpirks tik tėvynės vaikai.

Jie Sibiranėjo, Verkuten keliaso,
Altajaus miškuose sveikata prarado,
Tukstančiai jų buvo už tėvynę savo.
Dar daug ten kenkims nuo šalčio ir bado.

Čia slapstosi girioj Lietuvos berniukai,
Niekas jokio pikto niekad nepadarė,
Jūs tenai išvijo šiaurės svetinaičiai,
Kai savo laukuose bėria žemę arė.

Bet Vyčiai jau bėda, skaisčiai senulė
Gedimino kaimo gilėjai pabudo, (taka,
O didvyrių dvasios tarpusavy šnaka,
Kad jau laisvės varpas gaudžia užu šile.

PARTIZANO KELIAS .

Bjrai per sniegą, pūgą, vėją,
Mėšai mums laisvą, šviesą.
Bridai gilius, gilius vargus,
Kovojai tu už teisą, tiesą.

Mėšai Tėvynei suėra ir teisybę,
Ankojai jai save, didvyri!
Laisvą, kaip seserį, pamilę,
Laisvą gyvenimą lyg irte irte.

Neapainai kas yra nelaisvė,
Nepalenkai galvos tiromui,
Ant aukuro Tėvyinės motinos
Jaunystę, komėdas ir vargus ankojai.

NEBEUŽTVENKSI ...

Nebeužtvenksi upės bėgimo, -
Mūsų Tėvynės laisvės oparmą.
Sieta nepalaužė čia, nes jįsi gimus
Sieta idealų laisvės kilnių.

Nes į rytojų, na viltis šilnia,
Nes mus galvina laisvės švieta.
Visi prie ginklo stovim į būrį,
Kad laisva būtų šalis visa.

Lietuvos žemė krauju pasravo,
Kauji kryželiai čia prie kelių.
Kelkis, Tėvyne, ne vietas šuvo
Tary tavo plotų tamsiai šalių.

Tau, partizane, čia patikėjo
Lietuvą ginti tėvų dvasia
Ir tu parneši laisvę, kaip vėjas, -
Per žemę eina laisvės švieta.

Kas patikėta pilkų arimų,
O partizane, songok čia tu.
Nebeužtvenksi upės bėgimo, -
Baltoje vyčio neriant sklāntu.

BUS PILNA .

Susirinksis visi laisvės ryta
Naujilgo tėvynėj gintoj,
O kalinos tad šakelė nurvytus,
Palaušta nelygioj šia kovoj.

Daug pavasarių miškas skambėjo
Duo dainų partizanų trankių.
Bus diena, šluostys vyrai suėję
Pilkas dulkes nuo savo akių.

Matve kaimo būrelis naštytis
Išdidžiai šia pro kryžių prasie.
Ims gėlėms iš darželių jiems lyti,
Sena motina vartuos išeis.

Ir užtrauks laisvės dainą jie suagia,
Jiems trišpalvė plaušos atlapuos,
Išskaitys, jų veiduose kaip dega
Laisvės žygiai ir dienos kovos.

Už tėvynę kas bus jau numiręs,
Tam garbė amžina, amžina...
Lietuva - mūsų šėmė didvyrių,
Kūn gyvenimo laimės diena.

JEI ATRIKŲ ...

Jei ateis kada Tėvynai
Tragiškiausio valanda:
Arašai ir išvešimai, -
Mes pakilsime tada!

Mes sukelsim kovą viešą,
Kraštą ginsim, kaip šernai.
Ir patirs prakeiktas priešas
Ką tai reiškia: "Vanagai"!

Karūgių gretas papildys
Seniai, moterys, vaikai...
Laisvei plaka taurios širdys,
Senkos ginklą apnaš tvirtai!

Priešo šunės kris, kaip lapai,
Virš pašinos, traukiniai...
Laisvė tautai - arba kapas, -
Tik ne Sibiran vergais!

PARTIZANO ILGŪNYS

Pravenaris stėjo ir jo gražios dienos,
Laisvas partizanas miškuose gyvens.
Vargo iškankintas, laisvės pasiilgęs
Veidas ilgesingas žieduose spindės.

Ach, tas gimtas sodžius šydinėlais darbe-
sušavėjo širdi, širdi tarp žiedų... (lisis
Tad siela nerimeta vakarinei spindint,
Prisiminas Isiną seilės vakarų.

Ach, neverk, mergale, neligdek prie vartų,
Aš nebestelsiu liepų takeliu...
Jau nebekalbėsiu tų seilių šodėlių
Ir nebekartosiu, kad tavo sylvu.

Jau gana tos seilės, jau gana tų šodėlių,
Gal kada dar laimė mūsų neaplenks.
O dabar už laisvę ir už gimtą sodžių
Esame tvirtos rankos prisėdai širdį rengs.

PARTIZANŲ MARCHAS

Klumpiam, klumpiam tyrulio raiste,
Senajo dūkte pakrašty
Gyveno būryn partizanų,
Su puostabiu drąsa širdy.

Tai buvo vyrai neištily,
Ne kartą švelgę mirčiai į akis.
Visur ir visad jie pasiryžę,
Nors tektų belsti į pragaro duris.

Veidai jų rūstūs yr nuo vejo,
O rankos kietos, lyg akmuo.
Ir jei pakliūva komunistas,
Tai tuoj susirūšia, kaip šuo.

Kovojam mes už savo kraštą,
Už savo brolius, mėsorius, tėvus,
Už savo kalbą, savo raštą,
Už gijas parkius ir namus.

Honoris karo nė vergijos,
Mes trokštame vien ramios taikos,
Bet jei kada mus užkabina,
Činkiu atsakom visose.

Mes save sienas statatysim,
Sus mūsų Vilnius, Klaipėda,
Tėšino Dievas ir pasaulis,
Kad lietuviai mėsai tauta.

Tu, mergužėle, melišėkė,
Tu būk ramė, tu būk tvirta,
Mes greitai mūsų tėviškėle
Nuo prieši bus išlaisvinta.

PARTIZANAS IR GIRUŠĖ.

Sušilaužo girios medžiai
Muo šiaurinių vėjelių
Ir išėjo partizanais
Daug jaunujų bernelių.

Tu giruše, tu šalioti,
Ar ligai dar glausi mus?
Kai laisvę iškovosim,
Ar stotai mus namus?

Partizano vienas kelias -
Už tėvynę jis kovos.
Žalios tėviškės girušės
Laisvės dainą jam dainuos.

Tu motule ir mergule,
Mūs neverk ir meliūkėk,
Juk sugrįšim iš girušės
Laisvė Tėviškėj šydės.

O kai mūsų Tėviškėlė
Pranagios laisvės sušilanko,
Partizanas ir girušė
Brolius karo šygin šauks!

PARTIZANO ILGĖSIYS

Ant Berles kranto, ošia miškas,
Stevi bakžėė be langų.
Stev' partizanės nusimings,
Prislėgtas liksiesio minčių.

Nėra tėvelio nė motutės -
Toli Urale kalnuose.
Viens brolis žuvo už laisvę,
Kūni nēr vietos kapuose.

Jam ten belidint, bevejojant,
Atėjo sesė verkdam.

- Neverk, sesute, griš tėveliai,
Gyvensim vaizdas tylins.

Jis glaudė sesę prie krutinės
Ir šluostė abaracū pūrias.
Neverk, sesute, nelisčėki,
Dar bus laisva šalis gista.

Ateis vėl vasaros ankštinės,
Lydės alyvos po langais.
Glaus mus motulė prie krutinės,
Būsim jos žylimi vaikai.

Likit, broliukai ir sesutės,
Gyvenkit jūs tarp svetimų,
O aš einu į šiaurę lygi
Kovot už laisvę lietuvių.

SVAČIŲ SULAUKUS

Džiaugiamės svačių sulaukę,
Lūpas puošia šypsena,
Kad pas mus vėl atsilankė
Su lietuviška daina.

Nors laukais klyjoja vėjas,
Žiemos šaltis nors švertus,
Savo žodį išsėjojot,-
Atlygiavote pas mus.

Spaudžiam jūsų ranką tvirtą,
Mieli broliai - vėnagai;
Iškentėsim, kas paskirta
Mūs tėvynei nekaltai.

Tegyvuoją partizanai!
Tegyvuoją lietuvi!
Vėl gintoji tėvų žemė
Kuo grobikų bus laisva.

Vėl šydės darželyj rūtis,
Stambės juokas vakarais,
Išsilgusios sesutės
Papuot jus gėlių šiedais.

MERGAITĖS SVAJONĖS

Kai pavasariai pradėjo,
Kai šioj padangaj gyvenau,
Bet man širdies jie nešavėjo
Kaip tas, kurį šiandien menu.

Tai buvo tylios, tylios naktys,
Viena tylesnė už kitas,
Kai sutemoj klajojo skys,
Kai apkabino kalin kas.

Ir kai padavęs ranką žietai
Sakai: - skubokime tenai. -
Ten pasirinkęs ramią vietą
Tu tyliai, tyliai užsigai.

O aš klausius, ką rodo laša,
Ką slana eglė ir pušis,
Atspėti, ką laikas neša,
Ką žada ši tyli naktis.

Pakainėj smaragini lėgę žuvis
Ir aš tik vos, vos atsivau.
Gražus žiedelis štai ramunės,
Bet burti laimės nedrįsau...

Jaunų arų ilga grandinė
Suvirgo mėnesienoj čia...
Oriešlės liūliavo sutartinę
Ir medu akvarams alapčia.

Manu tā būsena, kaip brolio,
Kai ranką padavei sudis.
- Juk nebijosi, jau netoli,-
Manu, lyg buvo tai šiandien.

Sutirpo praėity minutės,
Šiandien viena sėdžiu, mąstau...
Sumirgo popierųj silutės -
Bus atrinimas man ir tau.

ŽIBUOKLĖS

Prasėjo pirmos melsvos žibuoklės,
Lakštučių dainos skriejo aukštai.
Tėvynės ginti išėjo broliai
Tylūs, bet mąstūs, kaip vanagai.

Vartuos pavyso sena motutė
Ir mergušėlė liko viena.
Jinai žinojo, ką vėjai pučia,
Jog partizano sunki dalis.

Vėjas įsintęs balškės ir kaukė,
Plaukė žibuokliu selsvas žiedus.
Vaitėjo ginklai, patrankos gaudė,
Lydėjo vėjai plačius laukus.

Ar kaltas tas, kuris pavylojo
Mirkus ir slėnius mūsų Lietuvos,
Kad jam patinka, šie sodžių gojai,
Kerpyti lapai kalnų klevų.

PRIS LAUŽO

Miške pris laužo vanagai sėdėjo,
liūdną dainelę traukė pamatū,
Ir tylus aidas taip gražiai skambėjo
Ir jo klausytis buvo taip šavu.

Laužo šviesoje veidai surintėjų,
Į šalis blaškos deganti liepsna,
O mintys skraido apie gimtą šalį,
Apie gimtuosius sodžius namelius.

Skrido dainelė apie gimtą sodžius,
Apie gimtuosius sodžius namelius,
Apie motulę, laukiandį prie kelio,
Ir mergučelės molynas akis.

Laužan jau gęsta ir naktis artėja,
Gana dainuoti, broliai vanagai.
Buoškites žygin, jau laikas atėjo,
Nes naktučelė mūsų motina.

Nes partizanai, kovų nepabūgo,
Nešame laisvę ant savo pečių
Ir tegul priešai mūsų nebaugina,
Nes mes nebijom alkamų gaujų.

PALAIŠINK!

Štai kraugerių bandos kankina ir žudo,
Pamėnė mūs laisvę ir bočių kapus,
Tautos išdavikas piktesnis už Judą,
Išduoda Tėvynę ir brolius savus.

Teriojamas kraštus graudingai valtoja,
Opeliai patvino nekaltu krauju,
O grašios sodybos netako artojų,
Išniekintos riegse be durų, langų.

Muo motinų raudų net giries valtoja,
Muo skausmo ir kasčių net plyšta širdis,
O broliams miškuose net širdys liepsnoja
Vien meile Tėvynei ir keršto ugnis.

Mūs mylimą šalį barbarai užpuolė,
Paniekino žemę ir žudo vaikus,
O saugok, aukščiausias, mūs šalį nuo bėdo,
Palaišink mūs darbus ir šygius drąsius!

PARTIZANŲ VELYKOS .

Prabėgo šalteji žiemušė,
Pavasaris šypsos antai,
Su džiugumu ir šypsena skuba
Velykos pas mus taip greitai.

Šešutė jau dašė margarutį,
Velykos artį jau, artį.
Ke liūdi, senoji motute?
Kam maleidus verki?

Tau gaila sūnelio išvyto
Iš laisvės gintųjų laukų.
Šiemet per šventąsias Velykas
Nėr to, kurs sėdėjo kartu.

Jis švenčia Velykas pušyno,
Saulutė jo šildo namas
Ir šventų Velykų aušrinę
Pankšteliai pritaro jam giedot.

Kelišaki, senoji motute,
Kad šventi Velykas viena,
Per sekandias šventas Velykas
Sėdėsin su tavim drauge!

PUTIKTINIS BROLIAMS

Sveiki, Šaniniai broliai,
Zalieji vanaiai!
Kaip laikotės lig šiolei? -
Juk matėmės seniai.

Kiek daug pas jus vyrų
Jaunystė žydišią,
Ar niekas nenatruke
Galvelės nuo pešių?

Kaip sekasi skrajoti?
Sekimas ar beisus?
Gal teko kartais groti
Į ruskias ar stribus?

Ar daugel išdavikų
Išleidot į dauses?
Naujienas - kas natiko -
Ar šiolei visas?

Tur būt labai nepyksit,
Kad teks globoti mus...
Kai jūs kada atvyksit,-
Tai mes pagerbsim jus!

DUBYSOS SLĒNIŅŅ PARTIZĀNAI.

Kur stāties krantai ant Dubyses,
Kur šķērs banguoti mīļķai -
Zygjuojs vorelē ištysus,
Rūks dingsta šingonių aidai...

Kamess jū nīckas nelauķis,-
Sīubīngs ten sukās mīrtis.
Motulē ir sesēs ištējo,
O tēvas nūmerkē akis...

Kas vakarā, saulē kai leidīlīas,
Kaķķur kai nūaidi daīca....
Jannūtē mērgaitē švīssplauķē
Kallīstā kaķķo laukdama...

- Kur jīs ir kodēl neaplanko? -
Šķaunīngai suvīrpa šīrdīs.
- Gal kītā jīs ten pamylējo,
O gal jī sutīko mīrtīs?

Ēt ne - jīs tēbēra dar gīvas,
Tēvīnēi jō plaka šīrdīs!
Kai Tēvīķķēj nēbas vergījōs,
Tadā nīlīnāsīs sugrīš!

MERGAITES DAIRIA PARTIZANUI

Aš verkiu parymus tarp tvorų daršelio,
Kai paspaudęs ranką tyliai išėjai.
Ašarom sidabro verkė rėtos šalies,
Verkė Okancee skaidrūs laukai.

Kas paklaus kodėl gi ašarom taip rieda,
Kas man ravint rėtas "pašėk Diev" sakys?
Kas šis manšias atras lime šiede,
Kas gi, kas gi, kas gi širdį nuršmins?

Manjos staklės mėto šeivas gėnuolines,
Baltos drobės tiesias taip lengvai lengvai.
Rankšluostin įausiu: - Lietuva tėvyne,
Tu didvyrių šemė - mes tavo vaikai.

Ir kada šemelė bus kuo kraujo seti,
Ir kada sugriši tu su širgeliu,
Atnešiu vandens tau koliniam gėoty,
Puosiu ausišluostyt rankšluostiu šailiu.

PARTIZANŲ ŽYGIAI.

Partizanai mišku eina
Ir tyliai niūniuoja dainą.
Ai, lietuvi, ar žiniai -
Žengia broliai vanagai!

Neš tėvyną atvažuosim, -
Vėl žydės galės laukuose.
Kai išvysime priešus,
Vėl sugrįšim į namus.

Tol tėvyną priešai smangia,
Bolševikų šėvėrys stangia, -
Mūsų ginklai tol švangės
Ir ranka nesudrebės.

Plieno gretas surikiuosim,
Skambią dainą uždainuosim,
Mūsų vyrai ir vaikai -
Priešams bus tikrai riestai.

PARTISANŲ GYVENIMAS

Kaip čia buvo, kaip nutiko -
Mus užplūdo bolševikai.
O ta smarvė riečia nosį,
Tad gyvenam ne namuose.

Hyžinės Tėvyną ginti,
Jos engėjams galvas skinti.
Ir jei bus jau taip žadėta,
Savo galvą reiks pasėti.

Miškai tankūs, plačios pievos,
Jų plotus tešino Dievas,
Ir todėl, kol Dievas laiko,
Mes gyvenam taip, kaip reikia.

Naktį triobesius apstoja
Vrašom išileist geruoju.
Jeigu leistis atsisako -
Siblose įmest granatą.

Tuomet durys atsidaro -
Žmonės mat pribijo karo.
Atsinešę šiandų kuli
Knarkiam naktį atsigulę.

Dar tensoj, pasidrausinę
Binas kelti gospadinę.
Pueryčius anksti pavalgę
Ką nors dirbam spaiškvalgę.

Jeigu plepių stailanko,
Ušpečkyje laikas elenka.
Gerbiame gerus knisynus,
Kurie mūsų negailina.

O kai vakaras steina,
Tyliai paniknuojan dainą.
Kur mergaitės nemobedžios -
Prakalbam gražiausiais žodžiais...

Kad dar kartą užprašytų,
Peršam šenta vienas kitą.
Juk, kaip sakoma, po karo
Pritrūks vyrų dar ko gero...

Pasitaiko nevidomų,
Laikančių mus dykaduonėmis;
Nori jie pažandravoti,
Tartum elgetas kelioti.

Be tokiam pasakom aiškiai,
Kas mes veikiam, dėlke vaikėtom,
Ir po to, jei ne geruoju,
Patys maistą rekvizuojam.

Ir miške neblogo būti,
Nors pašaliam ten truputį;
Vasarą - pasiuogaujam,
Ziemą - stirną mėsaišunam.

Išdevikus - grynai šluojam,
Greit nelika jų vietovoje.
Prickiams supant švinu tvojam,
Po to darbo duodam kojam...

Pilkas, kartais klaidingas dienas
Mums pruskaidrina na-jienos.
Laikas taip ir nubildėjo
Laukiam tikro laisvės vėjo!

UZ TĒVIŅĀ

Laukuosē dobilas raudošas,
Laukuosē rases tviska.
Mulišdājs mūs jaunās lietuvīs,
Pamiršo jis jau viskā.
Pamiršo jis pievās, pamiršo ir laukus,
Ir daures aplinkui, ir šīdri kas šīs bus.

Senišnās atnešē kvietinā -
Net atšross ištiryāko.
Galvoja: ar vaļinot ī frontā,
Ar spāust giliā ī miškā.
Galvoje, dūsoje - goila gintu nānu,
Jaunmētē mērgaitēs, jos mēlynā skiū.

Ēnor aizjāt mē tarneati
Ir bātī jū vergu.
Verdīsu mē mēlā Tēviskēlā,
Mēske partizēnu.
Jau gaudo jauninā, sodybas dēgins,
Mūs turkā mēkino, šmones vēsti ina.

Paugumas slēpstoni pē miškā,
Mektins nēnus aplēnko,
O rytā spandēis vėl ī miškā -
Ten riešutēlinis krastē.
Ten šūlba paukštēlini, šlams puļynai,
Ten slēpston pē miškā, breliai lietuviai.

Jauna mērgaitē mēlānins
Painnoja tāip liūdnai, -
Mēra jos vylimo bērnēlio,
Vai akūda jai širdis.
Jau gaudo jauninā, sodybas dēgins,
Mūs turkā mēkino, šmones vēsti ina.

APSTĪBĪBAS

Jauni partizāni susirinka grīdā,
Ir salīdzinā mīnigo pasākumu p. ukstyčū.
Viens jū sapņavo, o kiti kalbēja,
Nē vienas iē jū sargybes nējo.

buvo susitaris, laukē brolis viens,
Bet pirmāis atējo mīlēs kavalerius.
Naktis tansī buvo, viens neradē kalis,
Jisai pasiēnē palīdzovā gerā.

Prīdājis prie durū rusiškai kalbēja,
O je palīdzovas per tverā bīdēja.
Bīdēsīs uē durū labai smarkus buvo,
Broliāi pagalvoje, kaē tai nēk lietuvisi.

Iē mīgo pabudā jauni partizāni
Galvoje, kaē supā juos jau garnizonas.
Lūg sparās iējā, per langā iēšoko
Ir laukē sadīnēs i duris atsuke

Laukdāmi iē rusū jie pirmajā šūvī,
Bet šis pasīrodē, kaē brolis lietuvis.
Nu dīlīgāms ir juokā i kambārī grībo,
Tik iēnuštas langas kanklā pasīlībo.

.....
.....
Ners daugel barti gavo kavalerius,
Bet iē viso to daug juokē turējom.

PARTIZANUI ✓

Kai mėnulio šviesa sidabrinė
Švelniai liejos ant pievų, laukų,
Išėjai ginti savo Tėvyną
Ir ošimą šaliųjų miškų.

Išėjai ginti tėviškos žemę
Ir ieškoti pasaulij tiesos,
Apėvissti, kur yra aptemę
Nuo Kremliaus valdovo "šviesos".

Nus sunku tau, drąsus partizane,
Rasti tiesą pasaulij piktam,
Gal būt teks plačiame okeane
Egt, kaip laivui audrų sudaužtam.

Mėnesienoje norėčiau nuklysti
Tais takais, kuriais tu nuklydai
Ir mažyte gėlyte pražysti,
Kai jau vysta darželyj žiedai.

Ir žydėti, šypsetis prie kelio
Tau, kai eksi nuvargęs taku,
Gal pašvelgsi į mažą gėlėlą -
Tau kelianti nebūna taip sunku.

Gal pamatys gėlytę prie tako
Prisiminsi darželį namuos,
Prisiminsi tu švilganį mergelės,
Gailią raudą senutės namos.

Tu papuošk, partizane, krūtinę
Ta mažyte gėlyte raudona,
Ir jei žūsi gindamas Tėvyną -
Ji šaltą lavoną dabins!

NARVININKAI

Ke taip baisiai musimai žiūrit į mus?
Gal dar pirms karto matot tokius svečius?
Netikėt musimai, jei lanko jus miškiniai,
Jie gerbia jus!

Šeiminiuke, čiupęs lazdą, tildyk kūnis.
Vesk į daržin, ar tvartą - ten ir pririšk.
Kad niekas nežinotų ir kūnės kad melotų, -
Tada tvarka.

Šeiminiukės, kelkit greitai langus uždengt.
Nars kaimynai ir neblogi - reikia jų vengt.
O šviesą kai uždengt, pašinę net nustebint
Ir bus ramu.

Gal atrasite kaimynų, gal giminų,
O jei ne - galėsit spręsti iš mūsų veidų,
Kas mes plėšikai, bet žaunūs katalikai,
Tokie kaip jūs.

Ke atėjom, ką ankysis, galit mąjaut:
Jei kas prašosi nakvynės - reikia priglaust.
Kur gulti - mes atrasim, nereikia mus
Tiktai šlaudų. (matracų -

Tvirtai tikim šeiminiukės vaišingumu,
Ji paprastai vaišinti muolat svečius,
Paltelės pluštakinės dėžrelės pusmetrinės
Mums ir gana.

Medažnai juk atsilanko tokie svečiai,
Tie, kurie atneš jums laisvą savo pečiai!
Tad mieli šeiminiukai, priimkite kaip tinka
Tokių svečius.

Į KOVA

Mors vėtroje užia apie mus,
Drąsa mūsų neprašė,
Mors daugel mes kentėsim,-
Tėvynė laisva bus.

Mėšaišios yr' mums audros,
Mes - mėsūs sūnūs Lietuvos,
Laikykimės tvirtai
Vienybės ir drąsos!

Tauta, šalis ir kalba mūsų
Per amžius laisva bus.
Tegul mums nereikia mus,
Kai kaulai žemėj pūs.

Drąsa, vienybė ir narsumas
Tėvynės priešą greit išstums,
Tik reikia drąsiai stot
Sėl Lietuvos kovot.

Pirmyn, pirmyn, drąsiau, broliai,
Tėvynės einam gint,
Užėlusius bočių takus
Iš naujo reik primint.

Sėl laisvės mums reikės mirti,-
Menoris priešpaudėj likti.
Už ginklo, lietuviai,
Jau blaivoci rytai!

LAIŠVĒS KĀVOTĀJUI

O jūs psukātēļi, čuļbuonēļi,
Ko čuļbātē jūs tāp linksmi?
Bejangi jaučiatē, kad vēliatē
Sālēsimē gyvent laisvai.

Dabar tāp līdina, dienas juodes,
Kors jau pavasaris pas mus.
Seni tēveliatē be paguodes -
Šuvē jū sylvizē sūnus.

Jis šuvē gindama tēvynē
Mūs bolševiku raudonē.
Kors jis sylvē jū ir gynē -
Nesulaukē švissiu dienu.

Bejam tēvynē sylvizēji
Nesulauks švissiu dienu?
Bet sē matu jau laisvē naujē
Ir pasitikti jos einu.

Mina ištēst jai sava rankē,
Padēt, kiek mano jēgas leis.
Ilgētis laisvēs nūstēnkā -
Veltui jos nīckas neatnē!

JAU ŠEŠI METAI

Jau šeši metai kai vergaujam
Ir kordiam priešė žiaurumas,
Dabar, kai rusai šiam pasaulyj,
Prisimenam geras laikus.

Apgailestaujam prisimina,
Trispalvę, Vytį ir ženklus,
Didingą kalną Gedimino
Į laisvę vedant lietuvius.

Neturim tankų mes galingų,
Patrankų toli šaudančių,
Tėvynės meilėm tik ugningų
Ir automataų ant pečių.

Pasaulis viską aiškiai mato
Ir išstudyti mūs neduos.
Atomas ir mūs automatas
Kordimą nuo žemės nuėmus.

Verkia stribukai jau iš baimės,
Tautos maldauja deivanot.
Upeliai ašarų ir kraujo
Išdavikus ima kaupt.

Broliaus pažynėte po kojų,
Žydų ir Stalino vergai!
Dar pamatysite jus rojų,
Kai slėgs visus šalti kapai.

Uē tai, kad negerbēt triespālvēs
Ir Vyti, mynēt ī purvus,
Uē tai, kad šaudēt partizanus, -
Visi atrāsite kapus.

Triespālvē - mūs tautos šviesybē,
Jau greit padangēj plevesnos,
Tik bieži rucā penkciekumpē
Strībukans ant kape kapsos.

Ant partizano brangus kape
Kabēs vainikai ir Vytis,
Skambēs per omāius padavimai,
Kad dōl šēvynēs šavo jis.

Dabar mums puoša kaire ranka
Kryžins, triespālvē ir Vytis.
Tik dar tvirōšau suspauskis ginkla
Ir greitai laisv, gausis mes.

MELNĪDĒKI, MOTINĒLE

Pamišķiais, pašukiais
Zengis būrys.
Plieno ginklai, drašus veidai
Ir tyra, lietuvīška sirdis.

Lietaus jū veidai muprausti,
Smalās švelnīai išbuđiucti,
Zengis drašiai jīe pirmys,
Be baimēs švelgis steitin.

Melnīdēki, motinēle,
Greitai jau laisvā mēvis,
Grišiu aš ī Tēviškēlę,
Išbuđiuosiu tavo akis.

Pamišķiais, pašukiais
Zengis būrys.
Plieno ginklai, drašus veidai
Ir tyra, lietuvīška sirdis.

TEN, KUR DUBYSOS VILNYS BANGUOJA.

Ten, kur Dubysos vilnys banguoja,
Pakrantėse ošia žali miškai.
Kur gaisvas smėlio kelias vingiuoja,
Eina ten brolių būrių būriai.

Tenai tėvelio pirkis statyta,
Motulė parymas verpia gijas,
Tik aš vargdienis likau pasirūstas,
Kas mano skaudžią dalį supras?

Tenai pašangėje rėtos kalnuoja,
Žydi jurginų mergi pulkai.
Besutė liūdną dainą dainuoja -
Spaudžia tėvyną sunkūs vargai.

Tenai prie vartų kryžius parymęs
Banguoja kelis dienas, naktis.
Mergaitė liūdi tenai atklydus,
Kylino laukia, kada sugrįš...

LIEUVOS SAKALAI

Pakilkit, pakilkit į saulę,
Mieeli Lietuvos sakalai.
Už mylimą vadą,
Kurs pergalėn vada
Pakelkite laurus aukštai.

Neleiskit, neleiskit, murgi sakalai,
Jūs kumass gulėti ant gatvės.
Už šauvąj brolių,
Už širdį lietuvių
Vadaukit Tėvynę sparčiau.

Atvadaukit jūs Tėvišką brangią,
Vadaukit tėvėlių namus.
Už gimtą namelį,
Ir sesių daršėlį
Jūs muškite šiaurus plėšikus.

Tad, mieeli murgi sakalai,
Juk kova jau visai arti.
Mes gerbsim, mylėsim
Ir visur padėsime,
Nedaukit tik štai verge!

KAS MUMS DVARAI

Kas mums dvarai, kas mums rūnai,-
Mums gerai gyventi krūmuose!
Čia voveraitė, čia kiškutis mašas.

Samanėlių pasikloję
Friedž saulutę šildom kojas,
Atels linkama vasara, bus dar linkesniau.

Mergužėlės eis uogauti,
Motinėls grybų rauti,-
Bus linkama Lietuvos vaikams.

Bus mėlynių, bus aviečių,
Bus medaus kumanių bičių.
O lylia lia lia šalioji girale.

Šiemet nuotaka puiki,
Bus pavasariai dveji,
Du kart kelis iš miego pumpurai.

Vėl dabinsime takus,
Vėl pūsis vainikus,
Vėl aišius malda Dievui iš širdies.

O tu Šalies gojau mūs,
Paspyrimas koks gražus
Bekuriant laisvę Lietuvon!

NAKTIŲ ŽYGIAI

Atels tamsi naktušėlė,
Mūsų brangi motušėlė,-
Žygin iškeliausim,
Išdavikus bausim.

Gal užsuksim į Biršyną,
Istribitelių būstinę,
Kurioj išdavikai
Valgo duoną dykai,-

Už jų kravingą plėšimą
Ir už gaudymą jaunimo,-
Miškan išlydėsime,
Svimm užmokėsime.

Jei milicininką sutiksim,
Ir te gyvo nepaliksim,-
Kas kitus kankina
Laimės tenešino.

Mūsų aus tenebangina,
Jie tik šamą mūs smardina,
Juk ir per ablavą
Mūsų nepagavo.

Už kankinimą tėvynę
Ir išniekintą gimtinę
Mes šventai kariuosim,
Kol tik laisvę gausim!

ŠALISĖJI VANDUAI MIŠKE

Sušaliavo medžių lapai,
Sodus apdangė šiedai.
Vargo ir kandių daug metų
Atsigavo vandeniai.
Ei dum dum ei da, ei valy valia
Vasara šalis!

Kas iš arnijos paspruko,
Kam pasibaigė šlandai,
Ir kentybės kam priitrūko -
Prisiglobetis visiems - miškai.
Ei dum... Vietos ten gana!

Koks gyvenimas miškuose -
Jūs nežinot visaiškai.
Tik laisvi iš jų sugriūžę
Pasakos tai vandeniai.
Ei dum... Vargas ir daina.

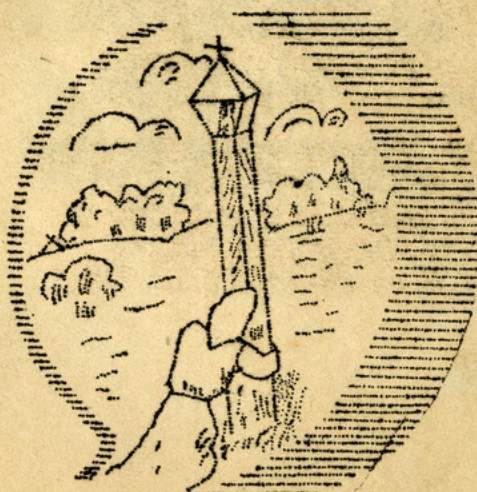
Medžiai klama, laužes smilkata,
Skamba juokas ir ginklai.
Bėga dienos neprailgę,
Vis trumpėja mūs vargai.
Ei dum... Vargo jau gana.

Ir kai laisvę parsikviešim,
Vargas liks tik sapnuose,
Miškų gerbėm ir mylėsim,
Liks dėkinga jau taata.
Ei dum... Džiaugsimės tada.

Oi neverk, matušėle, kad jaunas sūnus
Eis ginti brangiosios Tėvynės.
Kad pavirtęs, kaip aštuolas girių puikus
Lauks teismo dienos paskutinės.

Maironis

MOTINAI
MILIEBIAI,
SESEI

MOTĪRAI

Vargoti tu, mošinte,
Baiss Lietuvoje, -
Priekai kaip pasintę
Kūdo ir terioja.

Tavo daug kankino,
Daug skriaudę Tau darė,
Kūbu kandinimū
Iš namų išvarė.

Vargas Tavo veide
Kaukšles išvagoje,
Girdint šūvių aidą
Akys Tau rasoja.

Neliūdėk, mošinte,
Nors Tau širdį gelia;
Nervūdėk, jei šūsiu
Skindams laisvei kelia.

Tai suka Tėvynai,
Kuris Tu sukoji.
Žodžiais paskutinisi
Jei ir Tau, brangioji...

SUDIE ...

Liki sveika, mergyte mano, -
Kasmanē šiešu laimē turki!
Man gi - likimns partizano:
Blandian sē šis, o ryt - kaķur.

Paduoki sevo kalta ranka,
Leiski pašvelgti i akis,-
Ir valandēlē ta, nors senka,
Liks man brangiausis atmintis.

Išlinskais sē, kaip koka šešelis,
Mane priglobs tamai naktis.
Ach, kaip norēdīau grīšti vēliel!
Ir grīšiu - jei tik ne mirtis...

Alajosiu Tēviškēs lauknosē,
Juos drāsiel gīnsiu kovoje!
Ir vienā kart gal sukīnosī,
Kad sē jau ties BKVD.

Suvilks ten mano rūbā senka,
Būans suplyšusius batus,-
Šet negyvan visko nātenka,
Gali net valgyt, jei skanus.

Zydsē vēl vasaros aukšlēs,
Sauji gēliū šiedai subrēs...
Psmirši tā, kurs dēl Tēvynēs
Nētake visko, net tavēs.

Šet neliddek, nes tai tik šodīnai -
Jie, kaip mirsēlas, gal praeis;
Grīšiu tade, ir mūsū šodīnuj
Skambēs dainelēs vakarais...

KAI TĒVYNĒ MUŠS ŠAUKS

Mylī sakales nemariņā laisvā,
Laisvēj gims nelaisvēj neaugs.
Mēs jauni pašvalingai išeisim
Kai Tēvynē ir pareigos šauks.

Nešķelti pavasarim vartai
I mūs vergstendīn Tēvišķā grīst.
Jaudin - laukiama laisvē jau arti,
Tik daugiem reikis mums pasiryēt.

Širdis mērdēja laisvēje gims,
Spaudēis priēds šaurim jā kasdien.
Mū Tēvynē sujunkim likim,
Jaunas dienas sujunkim is vien.

Nešillaus jaunus širdys vis plakti
Kovas ryštu ir laisvės taktu.
Mēs muveiksim šis kravinā nakti,
Škalbim tai karštu širdēim aktu.

Mylī sakales amēinā laisvā,
Ankātām urve nūristi negal.
Gintā šomā, ners krenju aplaistā
Išvaduosim - jaunytē daug gal!

BE LAISVĖS VYSTA PUKIOS GĖLĖS :

Baktis tyli, žieduose rasos mirga,
Rasumą neša mieganti gausa.
O tėviškės laukuose skausmas sklinda:
Pavergta rusų kėnčia Lietuva,

Be laisvės vysta puikios, grašios gėlės,
Be laisvės miršta sakalas narsus,
O apiplėšta brangioji Tėvyne
Kankinasi be laisvės ir dainos.

Daug kartų gūso skaisčioji saulutė
Sidabro juostoje melavę ežerų,
Palikdama Tėvynei ataras ir skausmą
Vanikintų tau nylinčių dirėlių.

Jau dunda žemė, aušta laisvės rytas,
Kapuose bunda protėvių dvasia.
Ir greit tu Lietuva, laisvą išvysi,
Skambės šia juokas ir laisva daina.

PARTIZĀNS MĀTINAI.

Ēsli pavasarīnā nejušiom prāņo,
Daug jau ko prāņo ir dar kiek prācis,
Tiktai neišpustē močiai laiko vējai
Vieno atminimo su širdies akusamais.

Neišpustē vējai, neišlījo listās,
Šitas atminimas neie jai nūo širdies,
Šis prisiminimas ošarom splietas
Iki juodo karsto jā lydēs, lydēs...

Ji turējo sūņ, tiktai vienā sūņ,
Bet jo nebeturi... kur šlandienā jis?
Ach, jis gynē laisvā, narsus partizenas,
Savo močios kieman nīkad nabegriš.

Ir asulotei gēstant uš žaliņu girij,
Kai šemā spleidēis gelsvi spindulīnā,
Vakarīnāi maldāi kai šemē mutylā
Nerandek, notule, sūnus nepareis.

Jis rasiāi sau ilais prie avruoklio bērto,
Jis laimīngas niēga kape gilusoj.
Jo narsus ryštas uš ševynēs laisvā
Stiprins sūņ, dvasiā šiaurīgo kavoj.

Šemlišek, notule, netekus sūnelio, -
Laisvēs ideālas ginamas krauju.
Daug jaunū gyvybiū aukuran padēta,
Kad šalis vēl šengtu laisvušes keliu.

SUDIE, MOTULE

Sudie, motule tu brangieji,
Sudie, motule, anšiniai...
Gal būt negrišiu aš pas tave,
Nei tu, nei aš to - nežinsu.

O jeigu šisiu tarpe brolių,
Tarp partizanų miškinų,
Tai tu, motule, negirdėsi
Iš mano lūpų jau dainų.

O jeigu šisiu prie upelio,
Kur bangos dainas tam dainuos
Ir beršas, verkdamas kas rytas,
Paguodos šedžius tau kartos.

O kai ateis pavasarėlis,
Kaiba gegutė užkukuos,
Žinok, motule, kad aš žuvas
Lietuvos ešiančiuos miškuos.

Kai mane kraujas laistys gatvę
Tai tu, motule, nerasiūk. -
Žinok, kad kraujas yra pralietas
Vė brangią laisvę Lietuvos.

O kai gulėsiu aš ant gatvės
Ant daugel, daugel pajukos,
Jeigu gailėsies tu sūnelie,
Vienas Dievalis tik paguos.

O jeigu grįšiu neprašuvęs,
Lainėjęs kovą, su daina,
Tada, motule, vėl dainuosiu,
Esas vel bus laisva Lietuva.

ĪROVĒ

Prasīdē šibutē prie bērņo
Ir skaidēlis melsvus šiedelins.
Ke verkia lietuvis nešins,
Kai alegia vargelis sunkus.

Iēvēš gal tēveli, mamytē,
Gal broli ir sese iēvēš...
Bet sūnus, narsus partizanus,
Koveš ušu laisvē šalies.

Uētrauks jam dainel, lakštutē,
Dangule anārinē spindēs,
Uē Lietuvos šemē motutē,
Jis laisvēs sargyboj budēs.

Prasē juk laikai ašaroti,
Kušvis ir mums laisvēs diens.
Noverki, motut, nerandeki,
Jei sūnui mušviro galva.

Mums sugaus laisvēs trīsitas,
Uē laisvē bus šisauri kova.
Sugriš gal tēvelis, mamytē
Ir vēl bus laisva Lietuva!

ESTONIA DIESA

Jau pavasaris Tėvyną mūs lanko,
Už kalnų perkūnai tuoj prabilis,
Jau gėlytėm kaišos šalies laukos,
Kada Lietuva iš priespaudos pakils?

Mums tvanku ir oro ilgia plaučiai,
Širdys ilgiai gyvenimo gražaus.
Aš jaučiu, visa šalis mūs jaučia,
Kad plėšikas neilgai čia bus.

Už kalnų jau laisvės saulė teka,
Pergalę dainuoja vytariai.
Mūsų širdys kovos griessamui plaka,
Mes - jaunos šalies jauni keriai!

Kai sugrįšus pavasario perkūnai,
Mes pakilsim priespaudą nuost!
(Kilnūs siekia viską įsikūnija)
Šiosios dienos priešai bus tuomet!

Susities per žemą mūsų voros
Ir kulkosvaidžiai grąsinamai kalbės.
Mes išvysim raudonąjį vorą
Iš tėvų sodybų, iš gintos šalies!

IS LĒPŅ LIEJŅŅ MALDA .

Pilkoji giries lakstingalēle,
Anksti rytā padūlbēk,
Buzakrius ī gīstājī namelī
Sengalvōl; motīnā paguosk.

Ten sasimstos līndras smūtkelīs
Tarp liepū senamē sode
Matē, kaip slinks mašytis būrelis
Su kavos ryētū ir dvasiā.

O tu lydējai juosins švilgeniā,
Iš lēpū liejosi maldā,
Kai tamsuoj natilō šinguniai,
Škendai svajonēj vienīšā.

Pilkoji giries lakstingalēle,
Anksti rytā padūlbēk,
Buzakrius ī gīstājī namelī
Metulē sielverts paguosk.

SEVERK, SESUTE, PRIE BROLIO KAPO

Severk, sesute, prie brolio kapo,
Netendyk sąžaroms melnvas akis.
Jaunas brolielis už laisvą kritęs,
Kraują praliesjo už lietuvių jis.

Sliesi prie krūtinės melsvą lino šiedą
Ir tu dar tikėsi, kad jįsi sugriš.
Bors per akaistų veidą atarėlės rieda,
Laisvės ilgesyje nerimsta širdis.

Vakarnis vėlyvais jam šiuolės lakštutė,
Ankstųjį ryteliį gegė užkukuos.
Prie vienišo kapo nersudok, sesute, -
Jo dvasia ir ryštas kamu kelią kevos.

Jo širdyje degė raūdeniesiems kerštas,
Tėviškėlės kančią jam palikt sunku.
Vieną rytmetėliį jis kulkor pervertas
Terė: "Už Tėvynės laisvą aš mirštu!"

ATITAIŠTĀ KLĀIDA .

Aš uzsūgu pas tēveli,
Kaip bijūnēlis darīdīj.
Aš buvan jaunlaussias -
Visū mylīnīausias.

Bods upelis tekējo,
Ievoj lakētutē šinībējo,
Man tiktai klausytis
Pasakū manytēs.

Kai uāplōdo rusai šali,
Līkau vienas pas tēveli.
Kada juos īsvījo,-
Dienos man atgījo.

Markes sunku suskaityti,
Nolīnau kur jas šveistyti,-
Uā tūkstančis puš,
Šamīai nosūšī.

Bet mākrijo laimē pankššīn,
Jau viens prāngau mākššīn.
Vēl nauja gadynē -
Dīdēlē lēvynē.

Brolītkai kusījoj vargsta,
Tēvelīai sku jau kurste,
Līkau be glēbējū
Aš pagairēj vējū.

Kur praleidau metų dalį
Nė neklausk, brangus brolieli,
Siekas nesigiraiu,
Gal ir pats užmiršiu,

Kad buvau nuklūpęs raistuos,
Ar tyrlaukiuos nusišvaistęs,-
Nebrangi Tėvynė
Stribukų širdyse.

Kad galėčiau atpirkt klaidą
Ar užgydyt sielą žaidą,
Verkčiau kaip mergaitė
Ištisą savaitę.

Duokite į rankas kardą,
Aš nuplausiu savo vardą,-
Taip Dievalis lėmė
Nuplaut juodą dėmę.

Jeigu šiuo - negailėkit
Ir prie kape nemirėkit
Klaidas jauno vaiko -
Supratam jos laikų.

GAILA

Gaila man gintinės,
Gaila man namų,
Gaila man tėvelių,
Gaila ir draugų.
Aš dabar vaikščioju
Po plačius laukus,
Aš dabar kovoju
Po šalius miškus.

Negalin lenkyti
Aš savo namų,
Negalin nušiti
Pas savo draugų.
Negalin matyti
Gintinės brangios,
Negalin lenkyti
Tėtės nei mamos.

Jeigu koksai šnipas
Tol sukintų,
Tuoį visus naminius
Stribai areštuočiau.
Aš dabar gyvenu
Žaliojame miške,
Aš dabar kovoju
Vien už tėvišką!

SAPNAS ...

Toj mašytėj bakašėlėj
Gražus vakaras dienos,
O mėnuis lyg nulidęs
Leidžia spindulius žyjesos.

Vieną naktį, gražią naktį
Giliu miegu užmigau.
Saldų sapną besapnuojant
Laisvą tėvišką mašiau.

Kodas, lydi puikios gėlės
Ir paukšteliai čiulb linksmi,
O tarp jų mano mergelė
Vaikšto ir dainoj liūdnai.

Pušis šiaurys, blaško dulkes,
Virko kvėpiandias gėles.
Girdžia šinginius motinėles,
Lyg ateina pas mane.

Siėvi sena motinėle,
Siėri į mano akis.
Mate mane dar jaunutį,
Oi kaip skauda jai širdis!

Melišdėk, sena motule,
Skusmas nieko nepadės.
Tavo sūnus - partizanas,
Tavo sūnus - lietavis.

Kas ten toli sudundėjo -
Tai tenai mūsų priešai.
Ir nubusti man reikėjo,
Ach, kur dingę tie sapnai.

Vieną naktį, gražią naktį
Tamsioj naktįj aš žuvenu,
Bet prieš tai savo tėvynę
Labai gražią sapnavau.

Skamba sunkūs šovinyzai,
Kyliai kalbasi draugai.
Jei šinotų motinėle,
Verktų, verktų amžinai!

LAIŠVĖI ŠVIRTANT

Plicinės kregždės raišo orą,
Laisvės ženklai ant jų sparnų.
Sukilkit, nauji savanoriai,
Naujų atkerdyti skriaudų.

Drąsiai Europa pasikėlė,
Savanorių pilni miškai,
Prieš nujautiškąjį rojų
Drąsuoliai slepiasi tenai.

Kalbėjo mums, kad nėra laisvę
Ir atėitį naujų laikų,
O mūsų kraštą nuteriojo,
Prigirdė ašarom, krauju.

Į rytus traukia ešalonai
Su smūnia tautos skriauda.
Bus vana, žydės vėl kloniai -
Ar besugriš jie nors kada.

Išauš vėl dienos, laisvės karui
Narsieji rengias vakarai.
Nušluos raudoną tautų varą
Viešoms laikams, nušluos tikrai.

Jėgas sujungs jie su Europa
Vienos idėjos vedami,
Nė tas žaidimas, ką šiandien sapa
Misiame, kerštą nedami.

Pilių dar niekas nepristatė
Viršum lavonų svetimų.
Lietaviai, laisvę tik mes patys
Savų atpirksime kraują.

Jei laisvei grįžtant nesugrįšim,
Kas paukščiui kempant sparną,
Tada, nesutek, mūsų kryžiams
Pinkit vainikus iš žiedų.

BEVERK, MOTULĒ

Varkia Lietuvas Zemelē juoda,
Kad žūsta jos geriausī sūnīs.
Per raudomosiūs stējūnus -
Visa sonų tėvų paguoda.

Namus saulēleidišs be vėjo,
Liepsnoja saulē ežere,
Motulē verkia paslapdīa -
Sūnus Tėvynės gint išėjo.

Ir nūbegriš jis į namus.
Jo kapas ten kažkur prie kelio,
Prie liūšne vienišo berželio.
Gintoj Zemelėj ilsis ramus.

Beverk, sena motat, ties langu,
Sūnelis tavo neatbus,
Bet greit laisva Tėvynė bus,
Kas pamokojai, kas tau brangu.

Padėjęs galvą už Tėvynę
Paliko pavyzdį kitiešms -
Nepasiduoat priešams piktiešms.
Į laisvę jis kelias prasikėnė.

Bar daug lieponos saulēleidišų žukai-
Daug kartų saulē šemone pasėks, (nių,
O partizanai kovę t-
Žuvusių brolių už Tėvynę.

Ir sarsūs vyrai partizanai
Savo Tėvynę atveduos,
Ji vėl laisva pasėks žieduos.
Lietuva, Tėviškėlė mano.

P A U L Ē I

Nei drāsi tu, lyg kalnų orālis,
 linksmas, kaip peteliškė pievų žydinčių.
 Gimi ir neklumpi, nors erzėčiuotas kelias,
 bebodama nei vargo, nei kančių.

Tu dėl tėvynės daug pasidarbavai,
 dėl josios laisvės nelaisvėn patekai.
 Už laisvą tėviškės rytojų
 namų ir laisvės netekai.

Juvai drāsi tu net tada, kai atvažiavo
 suareštuoję tave žinurių strībų būrys,
 tik mūšėdai, kad reikė palikt gimtinių namų,
 gal paskutinį kartą užverdama duris.

Be tavęs liko tuščia visam kaime,
 niekur linksmučių juokė negirdėti,
 bet vis tave lydėjo laimė,
 kad neilgai teks kalėjime sėdėti.

Tą rytą, kai iš milicijos pabėgai
 drāsi, vienuplaukė ir bėsi,
 saulutė perlais karstė aniešą
 ir juokėsi ganta visa.

Tą dieną, neilgai juokėsi saulė
 iš skaisčiai mėlyno dangaus,
 lyg ir žinodama, kad Paulė
 nei šintarūsi ruskųjų nesugaus.

Nors be namų daug vargo teks patirti
 ir be laisvės gyventi bus sunku,
 bet po visų visada laimė skirta,
 apvainikuota gartės žiūk vainiku.

NALI DEKIT!

Zisurus priešas mūs Tėvyną engia,
Jocios laisvą nori pansikint,
Bet į kovą partizanai žengia
Rugaiėti, ar garbingai mirt.

Mūsų kelias - partizanų kelias,
Mūsų tikslas - laisva Lietuva.
Brangiai žengiam savo bočių pėdom,
Kuriamis lenkias hanai iz Maskva.

Kai po žygio išsimeš prie laužo,
Ten musiai ilgesio daina.
Kai užmiegam, sumn pasivaidena
Brangios laisvos švelni žypsena.

Mūsų būrio vyrai neištūšę,-
Brangiai sugeba priešui įkirst.
Jei kas būtų, esam pasiryšę
Priešui keršto niekad nepamiršt.

Severk, motule, miela mergučėle,
Kovoje šūvusie sūnūs,
Beliški broli, miela seserėle,
Tėvynai laisvė jau greitai išauš.

BOLŠEVIKMTIS LITUVOJE

Susirašgė, susipynė
Beikalai mūsų tėvynės.
Daug, vai daug baisių dalykų
Bolševikai mums paliko.

Ugnimi, kardu ir smurtu
Grobė rusai mūsų turta,
Namus, fabrikus kaip savo
Jie nacionalizavo.

Steigdami šia savo rojų
Viską vertė aukštyn kojom,
Viską per motus išardė:
Saudė, mušė, trėmė, tardė.

Stalino auklės pavėsyj
Greit gal likti tik griuvėsiai.
Lietuviai net nesapnavo,
Ką joms Kremlius nuplėnavo.

Tik bakūšės namai
Liko dar nesužalstos,
Jau nuo pat šilos senovės
Beuogrindėms tvirtėms.

Jos išsaugos lietuvių,
Krašto meilę ir tvirtybę,
Tik nebūkim nusiminę -
Neprašė mūsų tėvynė.

LĪK SVETĪKA, MERGELE .

O tai baisus laikus, tai stājo dienas,
Kad nēra romios širdelēs nē vienos.

Oī sievuli brangus, ar tai Tu tai laicai
Ašaroms nedžiāti metinēlēs veids.

Jog pvaršarēlis toksai grašus laikas,
O kiek daugel žudo rusų oro tvaikas.

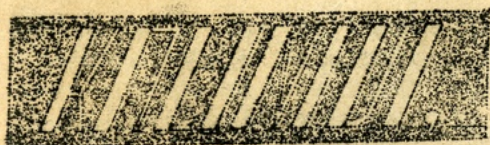
Sūvisi suskambējo, līk sveika, mergele,
Kans sašavōjo šilucse pušēlēs.

Miēke tarp šakų straksi voveraitē,
O darēlyj verkie milidus mašlaitē.

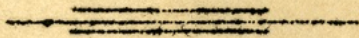
Oit neverk, mergele, bus dar tokia diena
Kada nos iēgirsim linksmutē naujienā,
O tai laimē bus, verksime iē dāiaugsmo,
Laimēs spevaiginti neatmīnsim skausmo.

Tėvyne Lietuva, kaip sveikata Tu brangi,
Įvertinom Tave tik svetimoj padangėj
Tavęs netekę!

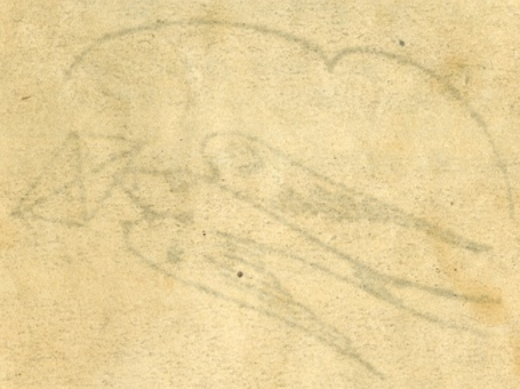
A. Mickevičius

TRENTINI

BY THE COURT, this writ of Habeas Corpus is granted.
The Court is of the opinion that the writ should be granted.
The Court is of the opinion that the writ should be granted.
A. Nicholas

—————
—————
—————

KALINIO DALUŽĖ

Rudens vėjas ūšis, rauda už langų,
Man krūtinėj ilgu, liūdna, neramu.
Skruostais maršedėje ešara viena,
O širdis vaitoja laisvės alkans.

Pabundu iš miego, praveriu akis,
Širdžiu sargo šingunius, rakty būvagesys.
Juk nežino niekas kiek tu čia kenti,
Kalinio dalužė vai sunki, sunki!

Lyk pakaustas šiedas rudonio šalų,
Ilgiai jaunystė laisvės ir dainų,
Ir tyli paguoda atsikrenda tada,
Kai ramina širdį alpstanti malda.

Beraudok prie groty, metate sena,
Ašarėles lieti tau šiandien gana!
Gal pratęgs pro šalį daug dienelių, daug,
Vistiek aš sugrįšiu, - tu tikėk ir lauk.

Sibiras, Altajus - tolima šalis,
Man krūtinę alegis skausmas, ilgesys.
Keleliu sugrįšiu, laistytu krauju,
Tave ir tėvynę taip karštai myliu.

Dievas nepleidžia smilgos palauštos
Ir bevalio paukščio, ištikto sudros. -
Nepleša ir mūsų tėviškės brangios,
Čia Marijos Namė ir vaikai mes jos.

SIBIRAN ISTRENTISSIMMS .

Kartais ir saulē bevaik nešviečia,
Kai tirstas rūkas jom veidā dengia,
Bet jī perkūnus kai pasikviečia,
Pildīnūsias aundras īveikt īstengia.

Ir medis, zemēn lapus nūsetos,
Stovi, lyg būtu visai negyvas,
Bet jaunā zemēn vaigā pasatos
Ir vėl īšleidiā žaliuosius syvus.

O tavo sieloj jei gūsta mizučiū,
Kai jos vespetai murist negali,
Leisk tada protui be jokiu kliučiū
Perkelti širdi ī bočiū šali.

Ten Margiu kaulais zemē nūklota,
Pašnai jio kelias tėvynēs ginti,
Cia tiek daug kraujo pra pralieta,
Kad siaka jos laisvēs negal atinti.

Ten Semunēlis banguoja, teka,
Baltijon neša jio mūšū skundū.
Krantai Dubysoz taip aiškiai šneka,
Kad jau tėvynē laisva patunda.

ANŠINĀ, ATILSĪ

Daug broliņ, šuve nuo Tēvynēs toli
Urale ir Sibīre tūnāres'.
Kadangi Tu, Viešpatie, daug gali,
Birdy maida tyra pabūda:
Suteik jiems, Viešpatie, anšīnā, atilsī!

Kalējinās daugel pakirto draugu,
Jū šīandien nē kaulū nerasi.
Parpucēš ant keliņ aš Tave maldānu:
Priglauski jū, Viešpatie, dvasiņ,
Suteik jiems, Viešpatie, anšīnā, atilsī!

Daug broliņ nuo kulkū priēšē aršans
Paklūpe ir anšīnā nēlike
Ir jiems laisvēs rytas dauglān seišaus.
Uš juos aiunānu atēšēi gilū:
Suteik jiems, Viešpatie, anšīnā, atilsī!

TYLIAI GYSTA PARAUDUSI SAULĖ

Tyliai gysta paraudusi saulė,
Aš pro ginstąjį sodlių einu.
Gal būt viską pamiršiu pasaulį,
Tik tavęs aš pamiršt negaliu.

Lindas grįžus į ginstąjį sodlių,
Matos krūves tikrai pelėnų.
Lindas valsdas širdies nepaguodžia,
Daugel ašarų kriūta gailių.

Susisėtas ir klevas senelis,
Daugel matė sunkių valandų.
Matė vedant į Sibirą brolius
Ir ne kartą pasruvo kraujų.

Saitona tikrai knara iš tyko,
Glostė galvas pilkas akcentų,
Daugel matė kovą ji už laisvą
Ir ne kartą pasruvo kraujų.

KALINIŪI

Tą vakarą sodai randoje
Ir verkė darželyj rūta,
Ir čiugė lenciūgai ant kojų,
Verkė mylimoji viena.

Čia vyta jaunystė tarp stangų,
Sukaustyta žūsta už mus.
Toks našas apkaustytas langas,
Taip ilgu ir liūdna verguos!

Čia vaikščioja sargos paniuros,
Jis juodas, tamsus, kaip naktis.
Mergaitė sakniabo po vertais,
Jos laukia skaudžioji baltis.

Neverk prie šių vartų plieninių -
Tie vertai tavęs negirdės,
Negirdės nė mūsų storių,
Suo verkame vien širdį skaudės.

Kik tu nuo šių vartų plieninių,
Kik ten, kur aušra aušibės,
Kur broliui išėjo į aušrą
Orionmingas dainas uodainas.

Nors paukščiui patamsiais ir gieda,
Nieloji, neverk, nelidėk!
Ir tu taip prieš vargą stovėki,
Ir tu brolių dainas dainuok!

M Y L I M A J A N

Aš verkiu, kai saulė leidžiasi už kalnų,
Aš liūdžiu kai naktį skana, tamsu.
Verkia ir darželio žalios rėtos, rožės,
Liedai ir bijūnas sodo vidury.

Aš priskyniau rožių skaisčiai rašomą,
Bet tu neatsini, širdžiai neramu...
Jau gal kitą myli, kitą glamonėji,
O mane mašlaitę gal jau palikai.

O staik, berneli, vakare ar rytą,
Atrasi darželyje beveksiant mane.
Tu pratark šodeli, suraminki mane -
Be tavęs gyventi man šiaurį kančia.

Aš šiąskit per sapną jau mačiau tave
Peršautą krūtine, su apganiu veide
Ir mačiau, kaip svire baltosios ramunės
Ant mylimo kapo, karštyje krūtinės.

Nors ramunės baltos, bet šiedai kranjuoti
Prisena jo mirtį kalbinaus skausmasse.
Ir girėžiu es šedlius jo karštos malšos,
Prasandius Mariją broliams palaimos!

LIEŠUVOS KANKINIUI

Čia smėlio kapelis supiltas
Po beržų svyruoškiu senu.
Aš stoviu galvelę maldąs
Ir prašitį jauną meną.

Čia jaunas kovotojas žuvo
Nuo buidelio kulky smailių.
Vos rytas ankstyvas prašvito,
Jis tapo užpiltas smėliu.

Stribelį jį atvedę pastatė,
Nėrišo akis prie duobės,
Ne pirmą kankinį jie mato,
Nuo to jiems širdis nedrebės.

Jie šautuvų vamzdžius atstatė
Ir taikė stydžiai, šaltai.
Bet staiga jaunoelis sušuko:
- Jūs kadot žmones bekalčiai!

Židrekit, tėveliai bėdauja,
O broliai, sesutės, kur jūs? -
Kalėjime žūsta, vergauja,
Kas drįst kovot prieš slibinus.

Čekistai tuoj klausia viens kito,
Ką kalba šis jaunas žmogus,
Bet kietos jų širdys, kaip švinas,
Kaip ankstyvo ryto dangus.

Staiga čekistas aušuko:
- Ko stovit, apsnūde žiopliai?!
Ar šedžiai to jauko bandite
Jumis užkerėjo šaltai?

Ir pasigirdo komanda,
Sušovė tris kartus garsu.
Jaunuolis į duobę įgriuvo,
Jam širdį sugėlė skausmu.

Ir liko kapelis supiltas
Po beriu svyrakliu senu.
Cia dangel kovotojų šuvs,
Aš jų užmiršt negalin!

ŽEMENELIO DAIVA

Fasėtas dirvoje grūdalis bujojo,
Jis sugo, klestėjo, šaknelėms kerėjo.
Ir stiepiės saulutėn, linksmintis šaliavo,
Vėjeliui papūtus praėivini lingavo.

Bet štai jo sodyton šaltis atkeliavo,
Jo rūną sugriovė, jį patį pagavo.
Sukaustė šaknis jo ledų grandine,
Uždengė saulutę rankė šiaurine.

O vėjui išakė užvarst jį sniegais,
Bręskyt šelmenėli lediniais nagais,
Kad apalva šaliėjo, kur laisva jo gynė
Išnyktų, užpilta giliasse puosyne.

Be kartą galvoje lieknas šelmenėlis,
Už ką gi galiūnas ant jojo išbėgęs,
Neįsagi mažytė jo būklės vietele
Galėtų užstatyti šiam milžinui kelią.

O milžinas mirtį splinkui tik klojo,
Kur koją pastatė - gyvytė sustojo,
Kur ranka paglostė - ten viskas pabėgo,
Kur kardū pamojo, sustingo, sušalo.

Šelmenė jau išakė ir viltys, ir jėgas,
O šalčio galybė vis plečias, vis bėga.
Iš dangaus mėlynės žvilgytė širėjo
Į vargutėnčią žemę nuo šalčio ir vėjo.

Isakė saulutei geroji Teisybė
Laisinti šalčio šauriąją galybę.
Ismigo į šalčio plieninę kratinę
Karšti spindulėliai iš dangaus mėlynai.

Pargriuvo galiūnas, sutirpo jo jėga,
Pabušo gyvybė prikelta iš miego,
Ir vėl sušaliavo lieknas šelmenėlis,
Jį glostė, globojo saulės spindulėlis.

Už tai kad jis vargo, daug skausmo patyrė,
Teisybė jam rūbus auksinius paskyrė,
Juos papuošė grūdais, ikvėptais gyvybe,
Kad amžiams nežūtų šelmenio stiprybė.

VĒL SKANBĒS DAINOS

Lapas nubarstē kļeval, bērģelīši,
Barģelyj vyzta rāta ģāliā.
Līdznos valtoja līepos prie kelio
Senos sodybos sočo gale.

Vē sukšts lango smukus veidelis
Mašos merytēs metu šešiū.
Siaurēj nē grotū toll tēvelis
Jos garbanēliū ilgis šviesiū.

Skauņas notulēs jōgas lācēsē,
Verkdama mojo vakar sudie.
Žiūri, vis žiūri j kryšīū kieme -
Ji ir cēdūtis like namie.

Ima ant rankū, glaudēša prie lāpū
Vargšē mašlaitē, mašlaitis jis.
- Ševerk, mašyte, - skara opsupo -
Sugriš māšytē, abu sugriš.

Gēlelēš miršts, sušys vēl visos,
Pareis šikutē šalevais kelisais.
Skambēs vēl dainos krantuos Dubyses,
Sugriš mās laimē su vytarisais.

BE KANY ...

Ar pakels kas tą baltąją uždangą,
Kabančią ant visų mūsų dienų? (uždega,
Hors naktis švaigėdžių takstančius
Bet naktyje kur dingt be namų?

Tokia juoda naktis po tą skraistę,
Sienos teli, teli už kalnų.
Nei žiedų, nei saulės tam raiste -
Vien už sielą gaudimas varpų.

Bauda motina kniubus ant žemės,
Mintinis prie lavono jūnai.
Visas tėviškės dangus aptemęs,
Visos kalvos ir pelkės - kaptai.

Ar pakels kas tą baltąją uždangą,
Kad saulutė anšvisty sklisautuos,
Kada meilės vardu širdis uždega
Baltas žiedas ant vyšnios šakos.

KAS LAIŅĀ IĒSOVĒ?

Vagonai lekta vis ī priekš,
Sirdis krātīnēj nerami.
Gal žemās krašto pašlūrti,
Lietuves šukre, jūc skrandi?

Gal nerami dvasis pamēgo
Pasigrožēt šiaurās gants?
Gal pamatyt ankstyvo sniegot
Bet ko, sesyt, tokia lišana?

Iā tavo veido dvelkia skaussas,
Akys rasoja, tu verki...
Cia radio groja, mirga dēlaugmas,
Bušinojas lūpes taip arti.

Bušinojas, glamonējas jiejā,
Odekolonai plaun kassas.
O huve juk, ir tu mylējai,
Kas jus išķyrtē, skriaudšis kas?

Kas laimā su šaknims iērovē,
Sielvarte paskandino jus?
Sodybas, daršelinus iēgriovē,
Krauju pašenkline kelius.

Helišak ir ašoru nelaištyk,
Mūs giminē juk patvari!
Varguose, eksusse iēmēginta,
Lietuva, būk tu nesari!

BĒGA METAI

Bēga metai vis po metu,
Vis tolyn, tolyn.
Mus ušgrobę bolševikai
Dar tebekankin'.

Veļa beims j Sibirā,
j teigas plašias,
Kur iš bado daugel mirē
Po Asijas gēses.

Tas, kurs laisvę pamylējo
Slelešs brangios,
Jei tie ēriški tik sukino,
Tremis tuo j iš Lietuvas.

Grisuns Skius ir kultūra
Bolševikinē gauja,
Propogandā visur grāda,
Kač pas juos viskas laisva.

Ēreba Stalins pasiķisaušos,
Ēreba jo ēbrū gauja.
Kai priēš juss pasaulis kaukia,
Uzgis raudona meška.

Slenka pavasario dienas,
Saulē kyla vie sukšēiau,
Gal išvynis laisvės dienas,
Baigsim kančias pagalisu.

Kaigi tiems, kur yra brangus
Škrastus vardas Lietuvas,
Kelkia kardus j pašangę
Uš šviesę rytoju jos!

Vos dvidešimt metų turėjo,
 Jaunuolis jis buvo grašus,
 Žmonelį juodakį turėjo,
 Sūnelis dar buvo mažas.

Tai kas, kad jis šeimą mylėjo,
 Tai kas, kad nebuvo vagis, -
 Kalėjime šiandien jis sėdi,
 Nytoj gal būt jį nušūdys.

I mašiną jį pasodino,
 Jis galvą nuleido žemai.
 Jam rankas kietai surakinę
 Ir nuvežė kažkur tenai.

Prie miško mašina sustėjo,
 Sargybiniai liepė išlipti.
 Jaunuolis pamatė po kojų
 Tą duobę, kur reikia jam gulėti.

Sudie tau, tėveli senasis,
 Sudie, motinėle sena,
 Sudie jums, broliukai ir sesės!
 Neverkit, neverkit manęs!

Sudie tau, žmonele mīlojī,
 Už viską tu man dovanok!
 Palieku tave, mylimoji,
 Gyvenk, su likimu kovok!

Palieku tau mažą sūnelį,
 Auginki tu jį ir globok,
 Negal prisiminti tėvelio -
 Prisiink jam nors kartą, prašau.

MEMORIJA ...

Atais ir vēl pavasaris kalintais
Ir paukščiņai grīš pas man,
Tiktai negrižts broliņai ī namus,
Tik joms pavasaris saulītē nenušvinta.

Kiek daug vendans jau nuplankē ī Baltijā,
Kiek daug gēliņ mūs pievose nūvyts,
Tik īvēstiesisais laimē nenušvito,
O tāp sunku jom laukt Sibiro Baltijā.

Daug arijatū priplankē ī Lietuvā,
O mūs tautiešisais ī Sibiro īvārē
Ar ī drēgnus kalūjims ušdarē,
Kad pasiprišēiti joms nebegalētums.

Daug lietuvī, končis nū mūriniņ sienā,
Vartais geležiniņais laisvā ušrakins,
Bet atais joms kerštas, te končins šino!
Čyvo nepaliksis šemāje nū vieno!

O, siurbėlės, niekšai, bastūnų gauja!
Diplomotų valyzų vežikai!
Kai kur kai kas
Net pavarde apsišarvavęs nauja!
Be sąžinės kyšių lupikai!

Maironis

Handwritten text at the top of the page, appearing to be in a non-Latin script, possibly a form of Arabic or Persian. The text is faint and partially obscured by the bleed-through from the reverse side of the document.

Handwritten text below the top section, also appearing to be in a non-Latin script.

IŠGAMAI

Anksti balna kiek šang žiedų pakando,
Vėjelis drąsio nuo liepų lapus.
Lindna jaunystė prieglobsdio neranda,
Kryšių šešėliai papuošė takus.

Iš sulciato krūtinės sunkias kraujas,
Benosis kelias kietas ir sunkus.
O sutvėrimo, šurkulinis keliamąs,
Atmink, kūrėjas kantrus, bet teisus!

Nesukris veltui nė vienas lašas
Prakaito švento už laisvą tautos.
Jūs angelai surinkę pasaulėn neša,
Koržygių vardus himnose kartos.

Sebenuis veltui nė vienas žingenis
Už krašte laisvą, atgimimą mūsų.
O nelaimingas, kur taša tu dingsi,
Kni sukambės trimitai po laukus?

Regiu, kaip kažkai dieną, kada gimęs,
Pamėlynavęs veidas koks buvus.
Ar negeriam, kad būtam tu atminęs,
Kad tu lietuvis, kad vėl laisvė bus!

BOLŠEVIKAMS

Drebēkit, visi bolševikai!
Jums atpildās eina baiss.
Bez jūsu plānai nepavyko -
Kušluos jūs ar šēnās vienas.

Jau kartā tauta jums atleido;
Tikējo - gal protan atves.
Jūs vēl mēģina drabstēt jos veidā,
Famatā barbaru gaujas.

Jūs mūsu šēmas iākanķinot,
Jei sugrietēt - iāveļēt jas.
Jūs plēšēte dienu, vešimais,-
Surinkot net klumpes senas.

Sudēģinot mūsu sodybas,
Kušādēte tēvas senus
Uē tai, kad sūnas pacirvāšes
Dēl laisvēs paliko namus.

Lavonus iānāķinā mētēt
Pē miestu gatves ir griovias.
Jūs esat velniņu iāperēti,
Teturit sadāstā jaunus!

Kalēģimā baissus dvokims
Tepriems gvus kapus.
Jūs matēte tai, bet ar šēpot?
Tāip pat uēdarysā ir jusi!

Šinokit, visi bolševikai,
Mūs keršēte jums bus pērmašai;
Uē tai, kā šēoj šēmej atlikot,
Jūs laukis tikri pragarai!

TIRIASIS TARYBŲ SĄJUNGOS
LIAUPIES HINNAS

Pavergtųjų respublikų sąjunga ne smūksa,
Tai šino mąkurusios Rusios tauta.
Tarybų Sąjunga, prasmeiki per žemę,
Pakrikus, silpsa, revolverio valios kurta.

Savo likimą mes keikiame baisųjį,
Ir laukiam, ir laukiam kada jis prašūs.
Tiek metų jau laukiam kėntrybę praradę,
Išgelbėk, o Viešpatie, savo vaikus!

Per audrą mes laisvę praradom,
Leninas visus apgauvo visus,
O Stalinas rusus tik vėgr išmekino,
Į skurdą, į vergą, į badą jis atvedė mus.

Zudynėms jis ugdė armijas savo,
Mus kelio jis ruošias nušluoti visus,
Pasaulio likimą jis nori sutrypti,
Zudyti, kankinti, kaip šūdo, kankina ir mus.

Dieva šonijes, vėl palaimink Rusijos tautą,
Perkūnais nutrenki raudonus šatus!
Jau užtenks, jie kraujo prisėrė lig soties,
Nors trumpam, nors prieš mirtį išlaisvink
(Tu mus!

Savo likimą mes keikiame baisųjį,
Ir laukiam, ir laukiam kada jis prašūs.
Tiek metų jau laukiam kėntrybę praradę,
Išgelbėk, o Viešpatie, savo vaikus!

" TĖVELIUI "

Rusijos plotus begalinius
Ir stepių dykumoj
Užaugo muskas devynagalvis
Placiu laukų tyloj.
Užaugo, užbujojo,
Perėjo ne gale,
Surijo, suėdė,
Kas rados ant jo stalo.

Surijo rusų liaudį visą
Ir dar buvo nesotus,
Ir šmė viesti savo tinklus
Į Pabaltijo plotus.
Užtiesė jis tinklus,
Užtiesęs apkaičiavo,
Kaip lengviai tos tautos
Parduos laisvumą savo.

Bet mūsų liaudis tai ne rusų -
Visi apsiginklavo,
Sudarė būrius partizanų
Ir miškan iškelavo.
Kiek jie išmoko
Kaip ginklą reik vartot
Ir savo tėvynę
Šuo priešų išvedaot!

VIVOS FLANCO
(Gyvuočius apverkiu)

Per bedugnes ir kalnus
Jūs šengiat, kaip gigantai.
Išardote marios
Ir kylat į padangę.
Ir spinudote ugnimi,
Ir veniate siers,
Ir Dievo žemė, jums nėra.
G y v i e j i,
Vieni kaip viešpatiai,
Kiti - vergai,
Visi rūstaus likimo sūnūs;
Kerštu patvimumi dvakia
Ir kaimo šenklas kartose
Ir ta pati klaidi dalis, -
Kentat apgaulėj ir male
Ir šuti, keikiant žydų dangų.
VIVOS FLANCO!

Rūsnių dienų kerštingi sūnūs,
Ropaisiais herojai,
Visais keliais, visom kryptim
Su prievartos juoda mintim
Jūs šengiat nuotaka ir pikti,
Likimo kampei pasmerkti.
Kur krenta jūs šėšėlis,
Ten dūgėta skaldries gėlės!
Po švinine jūs koja
Kantrus akmuo valtoja!
Kuo jūs burmų nuodingo kvapo

Vaiduoklini kaliasi iš kape!
Kiaukiam šios žemės pragare
Jūs dygstat sekia nesaria
Ir lydit apgaulės žiedais,
Ir mokstat dvokiančiais medžiais.
Ivanke to melo ir šabangų
V I V O S P L A N O !

Jūs žengiate į sostus
Ir minate alterius!
Nuo jūs įsakymų sugriuvo
Ir nuodėmės, ir dėsni!
Kerūnos niekšų daliai,
O dukėze karaliai.
Ir tribunolines išdidžiai
Paisiuocius svarbia žmogūdiškai!
Ir sūnūs nebeverkia.
Jei motiną mirti pasmerkia.
Beraikalings ir tuščia
Žmogaus paniekinta kančia.
Ir vakarus užgesus saulsi
Vien piktas kelas ir apgaulė.
Pakalnėj šieširtos sumirgo,
Frankride raitalis ant kirgo,-
Ir dalgis sutemoj sušvango -
V I V O S P L A N O !

Žeruoja plėšios aikštės,
Liespaoja kaitrūs laukai.
Suplūde pilkes minies
Jūs garbę stiduoti.
V a l d e v a i i,
Jūs cukurus sukrovė,
Žyniai jūs gieda šlovę.

Ir gatvių dulksėse sukniubę
Jums malda vaps skubią.
Ir vergiškoj ekstatasj žada
Sučiusti jasy padą.
Ir džiūgenja tironai
Ir budelių gauja,
Ir šemė šeri jam raudonai
Kraujuose ir agnyje.
Ir švendis piūti; pabaigtuvių
Minia vergų ir palaistuvių.
Naktovidžio laikiniam tango
V I V O S P L A N G O !

Ir mes, ir mes, kur kandiare
Pilkieji milijonai.
Ar didmiesty, ar kaime:
Vieni vergovėj užguiti.
Maistingas lūkesy kiti
Sukniubę.
O iš rasotų rūšių
(.....)
Per naktį juoda, nykia
Pabūdęs kažkas klykia.
Kažkas likimą keikia,
Kažkas nuvirtį reikia.
Bedugnėj skausmo sielvartingo
Gyvenimas, kaip lašas dingo.
Už geležis apkalto lango
V I V O S P L A N G O !

SUGRIĒKI

Ēlinoņe tēvišķās laukuosā
Cēlelās dziedās skaidrā,
O tave lūpas, nors pabalq,
Bet ruskie bušķie geidzā.

Sugriēk, lietuvaite,
Sugriēk, dar nevēlu.
Zinok, jog parduodi
Tu garbq. lietuviq.

Kodēl patāksa tap mongolās
Iš azijas celāiq,
Kodēl nerandē lietuvoje
Sau tīnkamq draugq.

Dainnok, lietuvaite,
Lietuvišķās dainās,
Grāļinki Tēvynai
Pakļūdasias dienas.

Kodēl askioji uniformā
Ir rusišķus batus,
O tave ausys vien tik geidzā
Girdēt šlykšēius šodzā.

Nesek kitatāuši -
Jis tā ne pavēdys.
Tu laisva bergaitē -
Jis dvasios kalins.

Pilkieji Lietaves dirvonai
Dar gailisai taves,
Kas prisiectins grūsinās
Kītam tave muvēš.

Suprask, lietuvaite,
Kad gēdā mums darai,
Visai mēs Tēvynai,
Bēstai ir mēsai.

Kodēl tu grīsti vīešoj saļej
Nu juo pasibučiuoti,
Kodēl sakiēdams tu jiji
Visai jau ataiduodi?

Juk juokiāsi šmonēs
Iš tavo darbu.
Gaila, kad nesigaili
Davo jaunų šiemų!

Po metų kaleriu tu verksi
Tas kaltes išpašinus,
Uš kaltes teisingiausias Dievas
Jaunystės negrašina.

Oi nelindėk, mergaitė,
Paspėsi liadėti,
Kai vėl nusidėjus
Turėsi kentėti.

Oi nelindėk jauna mergaitė,
Gorbės tu neprarasi, -
Tave vadins laisvojo darna -
Namins tie šodšiai drausini.

Bugrišk, lietuvaite,
Į tarpą lietuvių,
Nes garbą praradus
Berasi om draugų!

TAUTOS IŠGAMOMS

Lietuvos žemelė kaisiai nuterieta,
Visą grobį šluoja raudonuoji šluota.
Didią galią rusai Lietuvoj igijo,
Geriausius lietuvius iš namų išvijo.

Nere sukse, sidatro daug Uraluos turi,
Kąsni paskutinį kaip išplėsti šūri.
Padeda jiems plėsti mūsų išdavikai,
Visokie šnipeliai ir stribai-plėšikai.

Arijos valdovai jie jau parsidavę,
Ne vieną tautietį jau yra išdavę.
Jiems nerūp tautybė, patrijotiškumas,
Jų visa dėrybė - didis šveriškumas.

Est yra mūsų dar mūsų Lietuvoje,
Kuris su raudonais šlibiniais kovoja.
Tad tikėk, lietuvi, sušts laisvės rytas,
Greit jau iš tėvynės priešas bus išvytas!